

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 176 (1676) ♦ П'ятниця, 19 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

Драма перед вибором

Ранкове і денне засідання 18 вересня

Продовження постатейного голосування про закону «Про вибори народних депутатів України» (в другому читанні) хотів із народних депутатів за ступенем драматизму влучно порівняв з мексиканським серіалом.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президенти розмовляли про літаки

Президент України Леонід Кучма зв'язався телефоном з Президентом Росії Борисом Єльцином. Як повідомили в прес-службі глави Української держави, сторони обговорили підсумки візиту Прем'єр-міністра Валерія Пустойтенки до Москви.

Леонід Кучма розповів про успішне проведення першого випробувального польоту нового пасажирського літака Ан-140, що є резуль-

татом спільної роботи українських і російських літакобудівників. Обговорювалися питання спільного українсько-російського виробництва транспортного літака Ан-70 із залученням західноєвропейських інвесторів.

Відбулася також телефонна розмова Леоніда Кучми з головою російського уряду Віктором Черномірдіним, у ході якої йшлося про ключові питання двостороннього співробітництва.

В угодах —
загроза

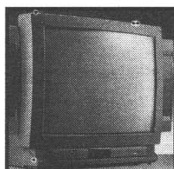
Нова хвиля
імпичменту

2

Райони
і села
Павла
Лазаренка

3

Програма
телебачення

8—9

3 блискучим
початком,
київське
«Динамо»!

Герой матчу Ліги
чемпіонів в Ейндховені — воротар динамівця
Олександр Шовковский.

13

Кредит

для

соціальної

стабільності

Після того, як Україна стала незалежною, держава поступово почала втрачати монополію на основні засоби виробництва, на власність. І сьогодні майже половина всієї власності вже не державна. Тобто є акціонерною, колективною, приватною. А власник, звісно, мусить створювати умови для роботи, інвестувати виробництво, дбати про трудові ресурси... Робить він це не з якихось добрих намірів, а насамперед для того, щоб одержати побільше прибутків. Отже, маємо очевидну суперечність. З одного боку, роботодавці зацікавлені в тому, щоб якнайдешевше купити робочу силу. З іншого, ті, хто пропонує оту силу — свій інтелект і робочі руки — продати найдорожче. І знайти більш-менш стійку рівновагу в цій суперечності допомагає соціальне партнерство, або трипартизм: роботодавець — профспілка — уряд.

(Закінчення на 12-й стор.).

Солодкі кроки

Майже сто тонн солодкої продукції одержали місцеві цукровари, переробивши першу тисячу тонн коренів нового врожаю. Вони першими з 16 споріднених підприємств Хмельниччини розпочали цьогорічний виробничий сезон.

У районі активно взялися й за збирання коренів. Із 21 тисячі тонн сировини, що вже надійшла на бурякоприймальні пункти області, вісім тисяч відвантажено саме до Касидова.

Переробний сезон недовзі розпочнеться й на інших заводах. Цукровари Хмельниччини сподіваються видати продукції не менше, ніж торік, — майже 230 тисяч тонн.

Він також сказав на прес-конференції, що «документи, які виносяться без врахувань думки Верховної ради Криму, приймати не можна».

Голова кримського парламенту вважає надзвичайно важливою наступну сесію парламенту Криму, де має бути розглянуто питання про «підготовку та затвердження бюджету автономії на 1998 рік, в основу якого буде покладено договірні основи взаємин між центром та регіоном».

У правовому полі

Верховна Рада України планує розглянути не затверджені статті Конституції Автономної Республіки Крим, проекти закону про Верховну Раду, Раді Міністрів і вибори до Верховної Ради автономії.

Голова кримського парламенту Анатолій Грищенко відзначив, що частину документів передано на обговорення до Верховної Ради України без погодження з Верховною Радою Кри-

○ Учора вранці
вчинено замах на
заступника міністра
курортів і туризму
Криму Дмитра Гольшова.

○ У столичному Будинку профспілок розпочав роботу з'їзд працівників житлово-комунального господарства.

○ Одеса і Стамбул стали містами-побратимами.

○ У Кіровоградській області 18 чоловік госпіталізовано з діагнозом лептоспіроз.

○ Сьогодні завершує свою роботу II Національний конгрес ревматологів України.

○ У Снов'янці Чернігівської області відкрито Центр прийому інформації «Обрій» Національного космічного агентства.

P.S.

Слово — горобець, «бамагу» давай, і то гербову...

На прохання одного з журналістів навести дані про нератифіковані з вини Верховної Ради України міжнародні угоди, підписані від імені України, керівник управління зовнішньої політики президентської адміністрації Володимир Ортизко на брифінгу заявив, що з цим у двох гілок влади проблем немає. Інша справа, додав він, що в наших міністерств виникають труднощі з реалізацією таких угод через зміни в законодавстві. Скажімо, певні за законодавчою обмеження не дозволяють Україні виконувати взяті на себе зобов'язання у валютній торгівлі з тими чи іншими державами.

А ось в іншому питанні елементів солідарності між парламентом і Президентом виявилось менше. Йдеться про неадекватну реакцію на недавній антитерористичний випадок Держдуми Росії з приводу нападів спільних навчань з натовцями у Криму. Як відомо, Комітет ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД відреагував на це відповсюдіваю зовнішню протесту, і не виключено, що таку само заяву може прийняти парламент загалом, принаймні, як сказав нещодавно заступник Голови ВР Віктор Мусіяка, питання не закриті.

А як же відреагувала на випадок Держдуми виконавча влада? Володимир Ортизко сказав, що, наприклад, під час нещодавньої зустрічі Прем'єр-міністра Валерія Густової з Борисом Єльциним щодо тем не обговорювали. Мовляв, виконавчу владу України задовольняє те, що антитерористична позиція держави російських чиновників, зокрема мера Москви Лужкова, офіційно Кремлем не підтримується. А Володимир Ортизко особисто мав з цього приводу розмову з російським послом в Україні Дубініним, і вони напевно знайшли в цьому питанні порозуміння.

Як кажуть у народі, на словах воно і непогано, та ось на «бамазі» — ліпше, і бажано — на гербові.

Анатолій БЕНЬ.

Конституційний тримаймо темп: до ночі на 28 вересня?

Вечірнє засідання 17 вересня

Верховна Рада продовжила постановити розглянути в другому читанні проект закону про вибори народних депутатів України, оминаючи його дискусійні положення.

Зокрема, до третього читання відкладено розв'язання питань про заробітну плату кандидата, звільнення на час виборчої кампанії від службових або виробничих обов'язків, та про заставу в розмірі 10 неоподатковуваних мінімумів зарплати, яку має внести. Пропозицію депутатів Владислава Носова звільнити кандидата і від застави, і від зарплати було відхилено. Врешті-решт, статтю 24 «Поряdk реєстрації кандидатів у депутати в одномандатних виборчих округах» депутати вирішили перенести на третє читання. Така доля спіткала й норму про порядок скасування округової виборчої комісії рішення про реєстрацію кандидата, а також положення про списки політичних партій.

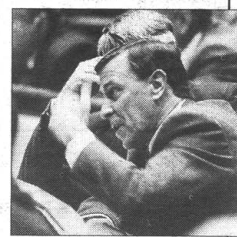
У другому читанні народні депутати прийняли статтю про довіреніх осіб кандидата в одномандатному окрузі, згідно з якою довірені особи за поданням кандидата можуть бути звільнені від виробничих чи службових обов'язків на час передвиборчої кампанії зі збереженням зарплати за останнім місцем роботи.

Не тривав дискусію викликала пропозиція депутата Владислава Носова обмежити розмір пожертвувань однієї юридичної або фізичної особи у виборчий фонд кандидата чи партії 50 неоподатковуваними мінімумами заробітної плати. На думку Валерія Мішури, хоча чинний закон про вибори передбачає певні обмеження, але ця норма не припинила зловживання, а навпаки, призвела до ще більшої «інфляції» виборів. Водночас депутати проголосували за те, щоб фіктивні чи анонімні внески до виборчого фонду партії (блоку партій) чи до власного вибор-

чого фонду кандидата не приймалися й перераховувалися до держбюджету.

Верховна Рада також ухвалила у другому читанні статтю про встановлення результатів виборів в одномандатних виборчих округах. Обраним вважається кандидат, який отримав більшість голосів виборців, що брали участь у голосуванні, стосовно інших претендентів, що балотувалися в цьому окрузі. Парламент ухвалив статті про позачергові та повторні вибори — за винятком положень про багатомандатні виборчі округи. Депутати погодилися з пропозицією Олександра Лавриновича про введення закону про вибори в дію з дня його опублікування.

Досвід конституційної ночі, напевно, дозволить парламенту вийти з протистояння і почати поступальний рух: під кінець робочого дня він «пройшов» усі статті закону. Але продовжити робочий день до остаточного ухвалення проекту в другому читанні народні депутати не пого-

дилися. На пропозицію В'ячеслава Чорновола визначити цього дня з головним — за яким, власне, системою, відбуватимуться в Україні наступні вибори, його колеги теж не пристали.

Утім, надто довго зволікати з розв'язанням цього питання депутатам не дозволить час наступного тижня, 29 вересня, згідно з Конституцією в Україні має розпочатися передвиборча кампанія.

Ірина ЛЕТЕКА.

Драма перед вибором

(Початок на 1-й стор.)

Справді: одне за одним положення проекту сесійний зал відхиляв. Не набирав потрібної кількості голосів навіть статті, які не залежали від остаточного визначення виборчої системи, — мажоритарної, змішаної чи пропорційної, а стосувалися принципів формування округу. Очевидно, що прихильникам мажоритарної системи виборів вистачило ночі, щоб усвідомити: «Якщо втратити ініціативу, а вона напередодні так перешкодила прихильникам пропорційної системи, у березні 1998-го доведеться голосувати за партійними списками. На думку Вадима Гетьмана, Михайла Чечетова, Сергія Колосова та інших це озна-

чає, що майбутній народний депутат відповідало за свою політичну долю, а парламенті або перед партійним босом, або перед політбюро, але аж ніяк перед своїми виборцями.

«Залізний потік» самосвідомості народних депутатів не міг спрямувати політичну дискусію до золотієї середини, якою народний депутат Катерина Ващук та її Аграрна партія вважають змішану виборчу систему. Отже, з дебатів почали, з дебатами й поділилися узгоджувати позиції на засіданнях депутатських груп і фракцій. Підтримка для узгодження позицій було визначено порядком висування кандидатів у народні депутати, порядок їх реєстрації, норми, які регламентують проведення пе-

редвиборчої агітації і фінансування виборів, та ін. Чудь достатньо, щоб провести вибори на будь-якій основі. Але більшість груп і фракцій запропонували зробити ще одну спробу проголосувати за змішану виборчу систему, яка в результаті рейтингового голосування здобула найбільшу кількість голосів.

Зрештою, головуючий заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка поставив на голосування пропозицію: відправити законопроект на доопрацювання і розглянути його незабаром повторно у другому читанні. Депутати полегшено погодилися на це. А до перерви астигли навіть схвалені зміни до статті 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Сергій ВЛАД.

В УГОДАХ — ЗАГРОЗА

Збір підписів під проектом постанови про ініціювання процедури імпічменту Президентів почали у Верховній Раді України депутати, члени Української Республіканської партії і фракційного об'єднання «Нація і держава».

У проекті постанови, зокрема, зазначається, що за період з 1994 по 1997 роки за прямою вказівкою Президента вищими посадовими особами країни підписано міжнародні угоди, які завдають шкоди національним інтересам України.

Серед цих документів автори називають угоди між Україною і РФ про параметри розподілу Чорноморського флоту, умови перебування ЧФ РФ на території України і взаємні розрахунки, пов'язані з розподілом флоту, «Про врегулювання питань правополітичного щодо зовнішнього державного боргу і активів колишнього СРСР», «Про умови імпорту газу в Україну», угода «Про об'єднану систему протиопітрової оборони».

В результаті підписання цих угод, підкреслюється у проекті постанови, держава завдала величезних матеріальних збитків, поставлено під загрозу державний суверенітет і територіальну цілісність України, створено умови для проведення іншими державами підпільної діяльності проти України.

Депутати пропонують, враховуючи те, що вищезазначені дії Президента, які вважають актами проекту, підпадають під ознаки злочину проти держави за ст. 56 КК і мають ознаки службового злочину (ст. 165 КК, зловживання владою) і за ст. 167 КК, розпочати процедуру імпічменту і для проведення розслідування створити спеціальну слідчу комісію.

А дружбу треба узаконити

Комітет Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки одностайно рекомендував парламенту ратифікувати Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Росією. Депутати обговорили норми законопроекту і рекомендували Верховній Раді прискорити його ратифікацію. Голова комітету Володимир Мухін підкреслює, що ратифікація цього договору сприятиме позитивному розв'язанню всього комплексу проблем між двома країнами.

«Я не бачу підстав для нератифікації цього договору парламентом», — додав він.

Договір було підписано президентами України та Росії Леонідом Кучмою й Борисом Єльциним під час офіційного візиту Президента РФ до Києва наприкінці травня 1997 року.

А борг у зарплаті — зростає

ПРЕЗИДЕНТ, виступаючи на Форумі українців, заявив, що Верховна Рада готує зміни до Конституції, а це, мовляв, «конституційний переворот». При цьому Президент наголосив, що Україна взагалі повсюди існує тільки останні два роки, тобто за час його президентства. Це, шоймань, вийшло образливо для попередників, хоча б тому, що з 1994 по 1997 рік Україна, за даними ООН, за рівнем розв'язку очутилася на 50 місці. І жодних війн, природних чи соціальних катастроф не було, зате відбувалося «ринкове реформування» за сценарієм Банкової вулиці.

Коментар

Приблизно в той же час глава парламенту Олександр Мороз заявив журналістам, що депутати це розберуться, чому Президент нахлав вето на 40 із 170 законів.

Усе, стартівні умови було оголошено.

Комітет Володимира Стретовича оголосив, що «ветотворення» Л. Кучми можна зупинити тільки імпічментом, бо неспотуливість Банкової вже межує з порушенням конституційних норм.

Про неможливість доведення до кінця процедури імпічменту через політичну розпороченість депутатського корпусу та процедурні складнощі (наприклад, для остаточного «так» потрібно три чверті конституційної кількості народних депутатів) сказав вже багато. І все-таки він можливий навіть за політичними мотивами. Якщо, наприклад, спрацює корпоративна солідарність депутатів або остаточно складеться вісь «Мороз — Марчук» чи «Мороз — Лазаренко» чи навіть політичний трикутник «Мороз — Марчук — Лазаренко». Деякі київські оглядачі чи то на замовлення, чи то від власної прозорливості гово-

рять навіть про певні домовленості між цими трьома політиками.

Але набгато важливішим виступає економічне підґрунтя, яке може стати вирішальним для імпічменту. По-перше, поглиблення фінансової кризи як наслідок загальної стагнації. За даними економістів, опублікованими у пресі, населенню тільки в цьому році виплатили менш як половину зароблених ним грошей, і в уряді поки що сутужно з пошуком немісійних шляхів ліквідації внутрішньої заборгованості. Вражає і зовнішня заборгованість. Експерти Світового банку стверджують, що до 2000 року вона сягне 15 мільярдів доларів, а наші фахівці з посиленням у Мінфін називають це більшу суму — 20–22 мільярди. А уряд, до того ж, планує в майбутньому бюджеті 40 відсотків дефіциту покривати за рахунок зовнішніх закладів, тобто кредитів чи позик. Якщо дадуть, «виркутяться» можна. А якщо не дадуть? То тоді — загальне погіршення, а отже, емісія, інфляція і всі інші «принади», що з цього випливають. Для людей, для виборців. А депутатам першими йти на вибори.

Можливо, до речі, їх тому і спробували «купити» продовженням повноважень хоча б на рік...

По-друге, той же бюджет. Президент та його оточення знову почали говорити, що головний кошторис держави на 1998 рік має ґрунтуватися на нових податкових законах. Це означає тільки одне — повторення позорної ситуації, коли держава підрозуму життя без бюджету, а її фінансами управляли, так би мовити, в ручному режимі.

І, звичайно, арозуміло, що каламутна бюджетна водичка виглядає на виконавчій владі — ні за що не треба відповідати. І відвічі вона вийдінга напередодні під час виборів, коли можна буде безконтрольно розпоряджатися фінансами, перекадаючи їх на свій розсуд у той чи інший неблагополучний для президентського оточення регіон.

Питання в імпічменту: чи погодяться з таким розкладом ті, на кого випадує нові податкові закони? В парламенті під час іншійшої податково-бюджетної катавасії багато хто стверджував, що під виглядом оновлення податкового законодавства загальний фінансальний прес тільки важав. А кому з виробничників це потрібно, коли виробництво й так «лежить» або працює «в тіні». Звичайно, у нас «амністія без конфіскації» триває за амністією, але розумні підприємці розуміють, що така «робота» — це завжди привід для правоскоронії «ближче зацікавитися». Підприємці бачать поділ на політичними мотивами тієї ж тримують на гачку. А це щонайменше нервує...

Володимир КАЧКО.

У НАС бракує поетичної культури. Тільки-но людина отримала приставку «екс», то вже і пишуть і кажуть про неї так, як до жодної вортони не лізе. Знаєте, скільки він нагріб? А чули, скільки збудував собі палаци? А кажуть, басейн з підземним атлетику у себе на ділянці... І пішло-поїшло. Сталися вже до цих пілаток, як до чогось ледь не обов'язкового, такого, що нікого не обминає.

Та коли вже ось і про Павла Лазаренка почали писати, що то він не села і райони відбудовував, коли має виконавчу владу в області, а будував «потомкинські села», оці, мовляв, начальству в Києві замилюючи, то вже і мені терпець урвався.

Нічого собі окаянствання, коли лише 1993 року в селах Синецьківського району, одного з найзапущених в області, спорудили 397 житлових будинків і понад сто об'єктів соціально-побутового призначення. Проклали також 158 кілометрів газопроводів, 149 кілометрів водогонів, понад 230 кілометрів доріг з твердим покриттям. А ще капітально відремонтували дитсадки, школи, лікарні, клуби, пункти послуг.

А трохи згодом, знову зібравшись на сіді, сконстатували кошти й можливість, так само масштабно відродили колгосп «перспективний» Юр'євський район.

То оце «окаянствання»? Нехай би кожний глава облдержадміністрації займався отаким і зміг би так організувати велику й потрібну справу!

Одне слово, ось мій репортаж з нещодавньої поїздки лише Синецьківським районом. А там, якщо треба буде, напишу й про Юр'євський...

Те, що мало статися, можна було назвати маленькою особистою трагедією Василя Капустинського або тих двох хлопців, для яких він став малюком не рідним батьком. Але можна було б назвати й великою трагедією Старолузьки та плодючої землі, що довкіл неї.

Бо ситуація складалася така. Капустинський, з діда-прадіда хлібороб, очолював тракторну бригаду, коли Старолузька занепадала і потихеньку навіть щезала. Шо не двір, то літні люди в ньому. Двори-пустки, бо сини і дочці виїхали з гнізда, мов налякані безпробитком і безнадією утікачі. Ще трохи, і нікому було б тут працювати. От Капустинський і надумав зайнятися «селекцією» — поміж підлітків відібрав півтора десятка здібних хлопців, зацікавив їх технікою, привчав до роботи на тракторах. Зрештою, Василеві Григоровичу вдалося, здається, затримати круг себе білових, умілих і старанних, з яких добрі механізатори підросли. А що далі? Як їх «зачепити» нинішнім, коли наречених собі хлопці таки познайомили у більших селах, а ось куди вести молодих дружин, не мали. Глушину та порожнечу дівчат не пригортали...

Таємне тоді, ранньої весни, і до Старолузьки долетіла звістка, що в усьому Синецьківському районі наміслили відроджувати села, які ще донедавна називали неперспективними, а нині — труднодоступними, в яких справді переважно доживали свого віку пенсіонери. А тепер, почувши люди, неначе зверху повели в таких селах спорудити мінімум по десять будинків-котеджів. Та не просто, а щоб і газ було підведено, і воду, і тверду дорогу. Щоб поруч і магазин та лікарня, дитсадок і школа. От і кинувся Василь Капустинський до голови колгоспу Сергія Салова: якщо це правда, то зводити житло тільки для його молодих механізаторів. Бригада готова у позаробочий час допомагати. То як?

— Нехай буде по-твому, — погодився Сергій Дмитрович. Коли ж трактористи шляхом відкритого голосування назвали імена десяти щасливчиків, то навіть дозволили кожному з майбутніх новоселів самому й «намалювати» проект оселі на два поверхи-рівні. А вже весною не тільки село, а весь район і навіть області з'явилися на вихідних молах сім'ї.

Описані події відбулися 1993 року, коли Синецьківський район здійснив перший етап соціального розвитку з наслідком, а точніше — приречених сіл. Марно навздогін з'ясувати, чому в цьому, од-

повіді на ці запитання уже стовна дають відвідини тієї-таки Старолузьки. Василь Капустинський зустрічає мене щасливий і усміхнений.

— Живуть мої хлопці в своїх оселях, як колись і пани не жили, — каже він. — Володимир Яковенко і Сергій Яковенко, Володимир Богомазов і Юрій Богомазов, Сергій Черевко та Олег Сиротенко, Анатолій Барановський та Олександр Довжик, Володимир Бабич і Григорій Ватман... В останніх двох уже по п'ятеро дітей, в інших — по двійко. Після того ми ще кілька котеджів збудували, один з яких знову дістався вихванцю бригади Володі Малишчу. То і в нього п'ятеро синочків і донечок... От я і думаю: а чи не нова це в Старолузьці багатобачна традиція виникла?

Мабуть, що так. І не одна, і не лише в Старолузьці.

Теперішній голова райдержадміністрації Олександр

він, новосели 1993-го Олексій Олих, Ігор Мазур, Микола Букатар, Володимир Кушнірук ще сімдесят п'ять років жили-причурвали цим не повторним кутком землі, отож, і для них споруджено житло...

Але йдемо далі — аж у ті села, які п'ять років тому спочатку не наважувалися чіпати. Безнадійні, мовляв, їх уже не врятувати. Та й чи треба, коли за річкою — сусідня область? Отже, Тургенівка, Першозавнівка і Бігма... Гай-гай, а нині чисті та чепурні, як і тоді, коли чотири роки тому відродилися. Досі живуть своїми новобудовами — наприклад, власною хлібопекарнею, яка із сотні інших батенів у селах області краща. Не пріш, ніж у людей, і оліянина та млин, є навіть міні-молокозавод. А голова КСП «За мир» Микола Зук від і показує, як живуть тепер новосели 1993 року: тракторист Євген Дибенко, водій Степан Ле-

щій, гарний і принагідний «острі». От і доводиться, жарте начальників райлісгоспуправління Віктор Горб, будувати. В усьому районі, зрештою, бо ж за останні чотири роки тут звели ще понад сто котеджів. Це вже як ніби з'явилися нові села. Плюс понад сто кілометрів нових газопроводів і майже двісті — доріг.

Віктор Павлович же запрошує невідомо їхати з ним у села Райку та Сад — села-посанки, що неначе відреставровані напролюд талановитими майстрами-художниками. А насправді — звичайними працівниками людьми, для яких вони стали жаданими і рідними домівками.

Тож зовсім не випадково Синецьківський за врожаю, ми надомні та іншими позаканіми склали цього року підліну конкуренцію традиційним лідерам області — Магдалинському, Нікопольському, Покровському, Криничанському, Дніпропетровському та Криворізькому, району.

Ось такі результати «окозамілювальної» роботи Павла Лазаренка. Талант масштабного організатора, людини слова і діла — завжди з ним.

Кажуть, він і собі чим своїм родичам щось допоміг збудувати. Не знаю, бо не бачив. Знаю лише, що брат Павла Івановича велми вправно керує містом КСП і ніколи йому не перешкодило увати за рахунок інших. Знаю також, що в Україні розвелася ціла армія чиновників різних рангів та з різних сфер, які ретельно підвищують свій добробут та розбудували в найкращих місцях. Це всі бачать. Це легко побачити. Варто лише поїхати в Україну. І так само легко побачити, що зроблено на Дніпропетровщині під керівництвом Павла Лазаренка. Для людей. А, отже, для України. Тож розрізняймо плевели і зерно, мілні п'ятаки і чисте золоте плівки.

І це слід розрізняти не лише на Дніпропетровщині, а й у столиці. Згадайте, як рішуче й жорстко прем'єр Павло Лазаренко обмежив кримінальний вплив на горіланців та тютюновий ринок, згадайте, що це він почав реальне реформування вугільної галузі, та й грошова заміна досить успішно пройшла при ньому. Перелік можна продовжити.

Ми тут з провінції бачимо, як у Києві мліють кадри. І хоча ми не знаємо всіх нюансів, та, мабуть, є ж якась потреба в цих змінах. Але ми бачимо й відчуваємо на собі й ті муки, які переживає Україна. І один її, а отже, наших проблем — кадри. На те є об'єктивні причини. Якщо глобально, то мусимо усвідомити, що двадцять сторіччя добре попрацювало над генфондом України. У негативний бік. Війни, репресії, голодомори... То як же нам вининити: щоб запровадити серйозні правила для пошуку й підтримки найздібніших організаторів, аби вони розкривалися сповна в праці на народ і державу? Щоб обдали не лише про себе?

З провінції видно, що відбувається якесь кількісне карове брошення. Тож сподіваюсь, що наразі його переборщить і забезпечить якісний кадрівний прорив. Отоді знайдеться кожному те місце, яке йому під силу. А щоб прорив швидше відбувся, треба сповна використовувати країну якості кожного, хто вже показав себе на практичній роботі, а не в балачках. Факти недарма зветься річчю впертою. А райони й села, відроджені з ініціативи і під безпосереднім керівництвом Павла Лазаренка — то факти.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Такий вигляд мають оновлені села Дніпропетровщини.

ному з найбільших і ніби не віддалених районів області, починаючи з 1970-го, шороку зникало безліч одне село — разом 21. — Якісно на те вже пішло. А ще 46 сіл явно дожила останні літа. Бігма. Носачі, Першозавнівка, Партизани та інші нагарадали руїни, наче після побища чи якогось нечуваного стихійного лиха. Спочатку добрече почистити, витребути, навести елементарний порядок, а потім і відбудувати та забудувати — таку мету разом з обласними інстанціями, службами та управліннями і поставив перед собою район. Це був для нього єдиний шанс порятуватися та вижити. А прозрити допоміг керівник області Лазаренко. Сказав: не буде села — не буде й України. І організував роботи з відродження району. А згодом в області у такий спосіб відродили й інші сільські райони — Юр'євський. То лише мовити про те можна стисло. А скільки роботи було — у уявляти важко. Сконструвати кошти, організувати проектування, саме будівництво. Колосальна робота з координації й стимулювання всіх зусиль лягла на плечі лідера області...

Повертаємося у «стартові» Синецьківське: чи ж справділися стратегічні налі? Чи виправдалися окуповані й величезні зусилля й витрати, покладені тут на карб задля відновлення майже п'ятдесяти добитих до цурки і доведених до відчаю населених пунктів?

Шевченко порадив і забезпечити можливість на власні очі улетіти, що ж у відбудованих селах відбувається. Мандрівка справді виявилася приємною та знову вражаючою — цього разу, що все побудовано 1993 року, наче не змінилося і досі все як нове, а села, одначе, невідзані, стали ще замішаними, зручними і теплішими. Ось Вільне — довге, аж на чотири кілометри тягнеться. Проголаним вищеребленим забудованим сучасними котеджами. У кожному подвір'ї — барни квіти. Якщо хочете знати, обов'язково завітайте обійсти та газони побіля парканів від вулиць квітами — це також те, що відбудували на Синецьківщині. Чоту вулиць і вулицями тут не всюди зручно називати — швидше треба вичитати сільськими проспектами чи бульварами.

Далі Кам'янувате і свого часу й Богом ніби збудовані, що стояли по колина в бруді, Новоолексівка, Нововознесенівка, Роздольна та Андріївка. Як повірити, що це п'ять років тому ці села були безлюдні й пошарпані: пустирі, хащі чаргарники, зграїща та попилища. А тепер назустріч зграїям летить малеча-дітвор. А село Шевченківське лише за традицією ще називають Тупиком — свого часу і доріг не було, наче тут і кінець світу починався. Глибше в степ три села були, та загину, ніби їх і не існувало — лякувати долі, чотири інших довкіл встигли повернути собі майбутнє. Як розповідає заступник голови тутешнього КСП Борис Яко-

вицький, економіст Любомир Вернигора. Біля найохайнішого подвір'я наздоганяють «воля Юрій Олінікна».

— Ти не заперечував би, Юрію, якби і в друге в нас влаштували конференцію з відродження та забудови господарства? — запитує Микола Іванович.

— А хто не хоче собі добра? — запитанням на запитання відкується той. Але ж воно наче відбувалося триває й так. Скільки ж опісля хат ми спорудили? Якщо не помиляюсь, Геннадій Мунько останній, що з дружиною входили справив...

Побували ми і в Осокорищі — селі, яке колись за щерість землі називали Золотом, а теперішню назву доведана пов'язували виנתково зі словами «вирубана під корін». Очевидно, є сенс повернути давню назву — тут ось цілу нову вулицю забудовано й обжито. Як і за пагорбом у Варварівці і за наступним пагорбом у Вербовому. Хоч пак, у Вербовому аж дві вулиці, а на третій же недобудовані котеджі. Та мене попереджають: наперекір усім труднощам у районі продовжують почате у 1993-му, влаштували навіть «малу» конференцію із соціального розвитку, а цього року знову проводять таку саму у Вербовому, Варварівці та інших селах на березі Дніпра. Це теж був найвіддаленіший закуток, а тепер люди уподобали його для постійного проживання, наче відкрили для себе досі не заселений багато-

ЗАСАДИ Є. СТРАТЕГІЇ

15 червня 1994 року на основі доповіді Голови Верховної Ради України О. Мороза постановою Верховної Ради України прийнято «Основні засади та напрями становлення економіки України в кризовий період», в яких визначено цілі й послідовність державного регулювання економіки.

11 жовтня 1994 року на основі доповіді Президента України Л. Кучми прийнято постанову Верховної Ради України «Про основні засади економічної та соціальної політики», в якій визначено новий курс соціально-економічної політики.

У перших Засадах більше проголошувалися цілі, але недостатньо визначалися напрями реформування та державного регулювання економічних процесів, направлених на розвиток виробництва, що забезпечило б створення надійної законодавчої бази для здійснення економічного реформування.

У других Засадах, з одного боку, проголошено «стимулювання всесвітнього розвитку торгового-посередницької діяльності», «лібералізацію валютного ринку», «сприскорену цінову лібералізацію економіки», а з другого — заявлено «посилення регулюючого впливу держави на її всесвітній розвиток». Але в Засадах майже нічого не сказано про організацію та розвиток виробництва, допущено недостатню чіткість і певну суперечливість. Відповідно на їх основі можна створювати законодавчу базу в одному чи іншому, протилежному, напрямі.

Прийняття і перших, і других Зasad було реалізовано постановами Верховної Ради України без глибокого їх розгляду. Відповідно, не було забезпечено прийняття обґрунтованих і взаємоузгоджених рішень щодо стратегії економічного реформування та напрямів її здійснення. При цьому більшість одних і тих самих народних депутатів України за інтервалом менш ніж півроку приймали протилежні за значенням Засади.

На підставі здійсненого аналізу можна зробити висновок, що аргументована стратегія економічного реформування, яка б максимально враховувала конкретні умови, не лише може, а й повинна визначатися законом України з обов'язковою відповідальністю за прийняті рішення та належне їх виконання.

Незважаючи на постійні розмови про економічні реформи, більшість населення не розуміє, чи відбуваються вони насправді. Тому є потреба уточнити суть поняття «реформа».

РЕФОРМА — це перетворення, зміна, реорганізація. Її можна вважати здійсненою в тому разі, коли досягнено поставлених цілей, які бувають різними, нерідко й протилежними.

Критерієм «істини» виконання поставленої мети є практика.

Цілями економічних реформ, як правило, проголошують поліпшення стану справ в економіці та підвищення життєвого рівня населення.

Якщо в результаті реформування поставлені цілі досягаються, тоді такі зміни називаються реформами, а їх виконавці — реформаторами.

Коли внаслідок здійснюваних перетворень справи в економіці погіршуються, а життєвий рівень переважної більшості населення знижується, то реформ як таких немає. Насправді здійснюються псевдореформи, тобто неправильні реформи, а їх виконавці називаються псевдореформаторами.

Іншим буде становище, якщо встановити інші цілі. Вони можуть по-різному проголошуватися. Наприклад, за мету ставиться збагачення невеликої групи людей, хоча декларується це як формування так званих ефективних власників, що досягається за рахунок зuboження переважної більшості населення, розвалу економіки та перерозподілу її багатства. Може ставитися мета і розвалу економіки України для нейтралізації її як можливого конкурента певним світовим силам в окремих галузях.

Економічне реформування вимагає послідовності

Аналіз дозволяє дійти висновку,

що в Україні справжні реформи здійснюються лише для досить незначної частини населення. Для переважної його більшості проводяться псевдореформи без законодавчої визначеності стратегії економічного реформування. Так званим «реформаторам» таке визначення заважатиме проводити потрібну їм політику.

Вихідні положення економічного реформування визначаються в основних принципах соціально-економічної політики. На нашу думку, головними з них мають бути соціальна спрямованість економіки, власність народу України на її національне багатство, захищеність внутрішнього ринку, різноманітність форм і видів власності та методів господарювання, державна підтримка приватної власності без використання найманої праці та корпоративної власності, що перебуває у власності держави і трудових колективів тощо.

У розвинених країнах державна підтримка приватної власності без використання найманої праці забезпечує більш високі темпи розвитку економіки. Так, у США розроблено і прийнято як закон спеціальну програму ESOP (план володіння працівниками акціями своїх компаній). На таких підприємствах, які за податкових пільг та активного сприяння держави викуплені їхніми працівниками, на 15–20 відсотків вища прибутковість, ніж на однакових з ними за профілем, але з широким використанням найманої праці.

Якщо власникові підприємства (навіть ефективному) загрожує банкрутство, то він, передовсім, за борг викидає найнезахисніших найманих працівників. А на підприємствах, що є у власності працюючих, здійснюються заходи щодо створення нових робочих місць, розвитку виробництва та підвищення його ефективності. Такий принцип державної підтримки приватної власності без використання найманої праці успішно застосовується у Франції, Іспанії, Італії, ФРН та інших розвинених країнах.

У світовій практиці кооперативна форма трудових відносин, яка здійснюється за умов приватної власності без використання найманої праці, є найперспективнішою на сучасному етапі розвитку. Якщо відкинути певну, нерідко значну, зрівнялку та економічну безвідповідальність, що раніше були у нас в кооперативних господарствах, то саме цей метод господарювання є найпрогресивнішим. Це підтверджує досвід розвинених країн світу.

Між іншим, приватну власність з безконтрольним, безмежним використанням найманої праці та так званих ефективних власників, яким у нас пророкують велике майбутнє, в розвинених країнах називають диким капіталізмом дев'ятнадцятого століття, від якого вони відмовилися, тому що цей шлях призвів до кризових явищ в економіці, які найбільш повно охопили світ у 20–30-х роках двадцятого століття.

У здійсненні соціально-економічної політики особлива роль належить принципам, згідно з якими власність на природні багатства належить народам України. В стратегії економічного реформування слід чітко визначитися з формами власності на сільськогосподарські угіддя та порядком їх використання.

У Конституції України зазначено,

що земля, у тому числі сільськогосподарські угіддя, є об'єктом права власності українського народу і основним національним багатством, яке перебуває під особливою охороною держави. Чинне законодавство потрібно привести у відповідність з чинною Конституцією України.

Усі громадяни України можуть мати в приватній власності землю лише у вигляді присадібної ділянки в розмірі, передбаченому законодавством.

Усі інші землі повинні бути в розпорядженні держави. Вони можуть передаватися у довгочасне користування з правом наслідування, бути землями державного резервного фонду і використовуватися для надання в оренду та бути землями спеціального правового застосування.

Для землі, яка перебуває в розпорядженні держави, форми використання мають бути такі: державна, індивідуальна, колективна.

Землі, передані колективам у довгочасне користування, можуть бути розпайовані між працівниками колективів і приватними до них особами. Власник права на користування земельною часткою (паєм) може з нею виходити з підприємства, кооперативу, товариства і використовувати земельну частку (пай) для створення чи прислання до іншого підприємства, кооперативу, товариства або для організації селянського (фермерського) господарства. Але такий власник не може її продати, тому що вона, згідно з Конституцією, є власністю українського народу, а не його окремих представників чи іноземців.

Держава повинна здійснювати контроль за ефективністю використання землі та станом родючості ґрунтів відповідно до законодавства.

Заяви так званих реформаторів, що, мовляв, перетворення сільськогосподарських угідь на приватну власність підвищить ефективність їх використання, спростовуються світовим досвідом. У Голландії, Ізраїлі та інших країнах земля — у державній власності і використовується досить ефективно.

У США відбуваються докорінні зміни у власності на сільськогосподарські угіддя. Історично складалося так, що там земля стала приватною власністю переселенців, які її освоювали. Але в 1996 році уже більш як 40 відсотків сільськогосподарських угідь США викуплено державою, і частка такої землі дедалі зростає. Ця держава власність досить ефективно використовується шляхом передачі в оренду, причому на короткий період (1–2 роки), з автоматичним продовженням у разі виконання умов договору на оренду.

Викуп державою землі у приватних власників був викликаний насамперед потребою здійснення більш ефективного контролю за підвищенням їх родючості та недопущення розпродажу земель (національного багатства США) іноземним інвесторам.

Виникають запитання. Чому Міжнародний валютний фонд та інші дають нам поради, більше того, — вимагають, незаконно, всупереч прийнятій Конституції України, перетворювати власність українського народу на землю у приватну власність окремих осіб, в той час як у США приватну власність на землю перетворюють на державну власність? Чому наші так звані реформатори із запалом підтримують поради, що їх заперечує світовий дос-

від? Отож, потрібно думати і ще раз думати.

Формування взаємоузгодженої стратегії економічного реформування включає широке коло питань

Управління економічними процесами в Україні має здійснюватися за допомогою економічних методів, серед яких провідну роль відіграють ринкові відносини.

Світовий досвід розвитку економіки підтверджує необхідність державного контролю над економічними процесами. Американські фахівці Едвін Дж. Долан та Дейвід Є. Ліндсей зазначають, що «приватний сектор володіє іманентною (внутрішньо притаманною) нестабільністю. Кейнс висловив думку, згідно з якою в руках уряду завжди є достатній набір ефективних інструментів, що за їх допомогою економіку можна викинути від цієї нестабільності» (Долан Е. Дж., Ліндсей Д. Е. Макроекономіка, пер. с англ. — Санкт-Петербург, 1994, с. 116).

Держава має здійснювати управління економікою за допомогою економічних методів через податкову, бюджетну, банківську, грошову системи та забезпечувати регулювання економічних процесів у питаннях формування затрат, ціноутворення, інвестиційної та науково-технічної політики, приватизації та реприватизації, антимонопольної діяльності, банкрутства, зайнятості, соціального захисту і доходів

населення, зовнішньоекономічної діяльності, економічних засад місцевого самоврядування, охорони навколишнього середовища тощо.

Потрібно визначити основні напрями розв'язання кожної із названих проблем, тобто шляхи розвитку. Це дасть змогу створити в законодавчому полі єдині і взаємоузгоджені стратегію економічного реформування, що забезпечить умови для змін на краще. Після цього по кожній проблемі мають бути розроблені нові або уточнені чинні законодавчі акти на базі прийнятих напрямів.

Необхідність реформування податкової політики

Ця політика повинна сприяти зростанню обсягів виробництва, підвищенню його ефективності та забезпечувати соціальну справедливості в економічних відносинах. На нашу думку, основними напрямками реформування податкової системи мають бути: зниження податкового тиску та спрощення податкової системи за рахунок скасування неефективних податків; введення підвищення податків на прибуток, одержаний не у виробничій сфері, а при посередничстві за рахунок необґрунтованих торговельних націнок, у банківській діяльності — за рахунок завищених процентних ставок; зменшення, аж до скасування, податку на прибуток та додану вартість, що спрямовується на розширення виробництва і стимулює інвестиції у нові техніку й технології, підготовку кадрів,

НЕ ВИДНО

виробництво нових видів продукції та послуг; підвищення податку на прибуток, що спрямовується на споживання понад встановленим законодавством розміри; реорганізація системи особистого оподаткування громадян, скасування податків на доходи мало-забезпечених верств населення шляхом зниження розміру неоподаткованого мінімуму за одночасним підвищенням максимального розміру податку на високі й надвисокі доходи; забезпечення обгортаного розрахунку розміру прибутку для оподаткування за допомогою законодавчого уточнення єдиної системи калкулювання затрат для виробників різних форм власності.

Забезпечення об'єктивної економічної інформації є першочерговим завданням держави для здійснення управління народним господарством за допомогою економічних методів в умовах ринкових відносин. Для цього в Україні потрібно ввести єдину систему калкулювання затрат для виробників різних форм власності, а не лише державної, та забезпечити чітке її виконання, що дасть змогу ефективно діяти системам оподаткування, ціноутворення, а також обгортаного визначати торговельні надбавки, процентні ставки за кредитами, укладати договірні зобов'язання тощо.

Потрібно провести уточнення законодавчих актів щодо формування затрат на виробництво продукції та послуг, передбачивши в них порядок визначення і сплати процентних ставок за кредитами, регулювання торговельних надбавок і контролю за їх рівнем, обгортаного розмірів середньої оплати праці, що відноситься на собівартість продукції та послуг, виплати додаткової оплати праці, яка випливає понад розмір основної оплати у вигляді премій та різних заохочувальних виплат і не відноситься на собівартість продукції та послуг.

За наявності стратегії економічного реформування і визначення обгортаного шляхів розв'язання названих проблем у нашому законодавстві не було б таких недоліків, які можна назвати навіть злочинними.

Виконавча влада, володіючи правом законодавчої ініціативи, запропонувала зменшити податок на прибуток підприємств (ППП) на чверть — з 40 до 30 відсотків від одержаного прибутку. Водночас поставила вимогу значно збільшити норми амортизаційних відрахувань практично без урахування часу зносу. Здавалося, що ці пропозиції зменшать податковий тиск і сприятимуть оновленню виробничих фондів, тобто одержані кошти спрямовуватимуться на здійснення інвестицій у виробництво. Тому їх було прийнято.

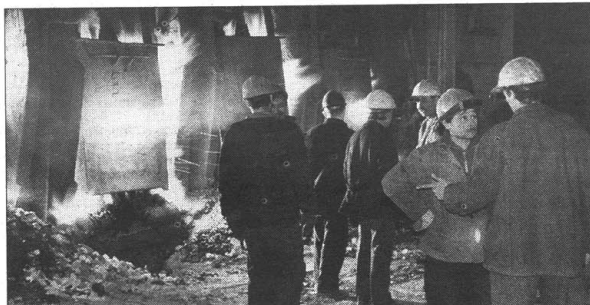
У новій редакції Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» від 22 травня 1997 року за пропозицією виконавчої влади в статті 8 передбачено робити переоцінку основних фондів, що цілком виправдане. Однак у підпункті 8.3.3. введено поняття капітального доходу, який визначається в розмірі суми переоцінки основних фондів. Значення цього капітального доходу віднесено до складу валового доходу, з якого стягується податок у розмірі річної норми амортизації відповідної групи основних фондів від суми так званого капітального доходу такої групи. Згаданий податок повинен виплачуватися щоквартально в розмірі четвертої частини річної суми. Ці дії не мають ні теоретичного, ні практичного обґрунтування.

Унаслідок таких маніпуляцій податок не зменшився, а практично зріс. Згідно із попередніми розрахунками, незалежно від одержаного розміру прибутку за рахунок лише названого нововведення в межах України додаткова сума податку за рік становитиме близько 1,5 млрд. гривень, у тому числі по виробничому об'єднанню «Луганськсталь» — 1 млн. 200 тис. гривень. Так зване зменшення податкового тиску практично зробить банкрутами більшість підприємств, які впадуть до переоцінки основних фондів.

Хто залишився винуватим? Виробники, яких виконавча влада та більшість законодавців нібито захищали

від податкового тиску. Визначення стратегії економічних змін і основних напрямів реформування податкової політики та формування затрат на виробництво продукції і послуг не дозволило б прийняти таке «зменшення податкового тиску», що веде до банкрутства.

Відсутність чіткого порядку оподаткування і формування затрат дозволяє одним робити гроші із нічого за рахунок необґрунтованого зростання затрат в інших. Наприклад, комерційний банк бере в Національному банку

кредит 500 млн. гривень при процентній ставці в розмірі 18 відсотків на рік за їх користування. Підприємства, беручи кредит в комерційному банку, за його користування виплачують щонайменше 30, а, як правило, 40—50 і більше відсотків. Ураховуючи, що затрати банку на операції з обслуговування кредиту — у межах декількох відсотків, а згідно із рекомендаціями Національного банку маржа, тобто різниця між купівельною і продажною ціною кредиту, повинна бути в межах 5 відсотків, то при 30 відсотках комерційний банк без будь-яких затрат має 35, а при 40—50 відсотках — 85—135 млн. гривень незалежного прибутку. Безперечно, для таких організацій та тих, що їх обслуговують, стратегія економічного реформування та державний порядок не потрібні.

Ціноутворення в умовах переходу до ринкових відносин

З урахуванням розвитку економіки і насичення ринку товарами та послугами в Україні слід застосовувати державні фіскальні, регульовані державою і вільні ціни та тарифи.

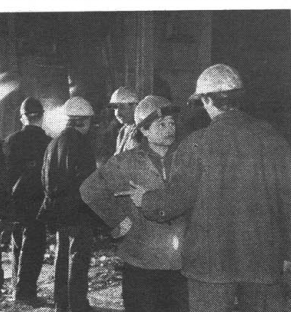
Застосування будь-якого виду ціни має здійснюватися виробниками всіх форм власності з використанням єдиної системи калкулювання затрат, яка встановлюється і контролюється державою.

Державні фіскальні ціни та тарифи потрібно встановлювати за єдиною методологією з урахуванням принципу «затрати плюс прибуток» на товари і послуги, на які укладаються державні замовлення. Водночас держава у разі реалізації товарів в рахунок державних замовлень зобов'язана забезпечувати товаровиробників матеріальними та технічними ресурсами також за державними фіскальними цінами.

Регульовані державою ціни і тарифи мають визначатися товаровиробниками самостійно. Регулююча роль держави полягатиме у встановленні підвищеного податку на прибуток, одержаний за вищої рентабельності. Систему стягнення податків слід створити гнучкою, передбачивши за рішенням відповідних органів, визначених законодавством, зменшення розмірів таких податків, аби залишити їх товаровиробникам на забезпечення розширеного відтворення.

Вільні ціни й тарифи повинні бути використані у разі насичення ринку товарами і їх конкуренції. Для недопущення змови конкурентів чи інших недобросовісних дій, унаслідок чого може статися необґрунтоване зниження кількості товарів на ринку і відповідне зростання ціни, потрібно встановити порядок визначення переліку товарів, на які можуть встановлюватися такі ціни, а також особливості їх застосування.

Наші так звані реформатори та їхні радники виступають за негайне застосування вільних ціл, стверджуючи, що лише вони забезпечать розвиток економіки за ринкових умов. Але це заперечує досвід Західної Європи та інших розвинених країн, де «контроль за цінами на ключові товари і субсидії для їх підтримки зберігалися протягом тривалого часу, а в деяких галузях (наприклад, сільськогосподарстві та енергетиці) вони діють і дотепер» (Група «Алденда», «Рыночный шок», изд. Австрийской академии наук. — Вена, 1992/ Пер. с англ. УПИК «Патент», Москва, 1993, с. 131).

До речі, в Україні доволіно розробити єдину методологію розрахунку державних фіскальних ціл з урахуванням принципу «затрати плюс прибуток», який посилає у ціноутворенні США провідне місце (Макконелл К. Р., Брю С. Л. Економіка: Принципи, проблеми і політика. В 2-х т. / Пер. с англ. 11-го изд. — Москва, «Республика», 1992, часть II, с. 134—135).

Безперечно, потрібно переходити до вільного ціноутворення. Але такий перехід можна робити лише у разі створення відповідних умов. Саме це і слід передбачити в стратегії економічного реформування.

Нині одним з найбільш гострих завдань в Україні є захист внутрішнього ринку і власного виробника. Визначаючи стратегію реформування в зовнішньоекономічній діяльності, потрібно передбачити, щоб держава за допомогою насамперед економічних методів захищала внутрішній ринок від іноземної конкуренції з використанням митних, акцизних зборів, податків на ті товари й послуги, що їх можна виробити в Україні, включаючи продукцію агропромислового комплексу, товари широкого вжитку, продукцію будівельної індустрії тощо.

Визначені частини стратегії економічного реформування передбачені в проекті закону України «Про основні засади соціально-економічної політики», внесеному на розгляд Верховної Ради 18 жовтня 1996 року народними депутатами України В. Семенюком, П. Степановим, Л. Анисимовим. Ці проблеми розглянуто також у Засадах внутрішньої економічної політики України на перехідний період, поданих Верховній Раді України 22 квітня 1997 року народним депутатом України М. Павловським, та в проекті закону України «Про основні засади соціально-економічної політики на період виходу з кризи», внесеному на розгляд Верховної Ради 2 липня 1997 року народним депутатом України П. Симоненком.

З огляду на важливість проектів внесених законодавчих актів і враховуючи необхідність створення законодавчої бази для здійснення внутрішньої і зовнішньої політики відповідно до Конституції України, Верховній Раді України доцільно їх розглянути позачергово і законодавчо визначити єдину стратегію економічного реформування, що вкрай потрібно для виходу з економічної кризи і збереження незалежності України.

Петро СТЕПАНОВ,
народний депутат України,
доктор філософії;
Микола МАХІНЕНКО,
доктор економічних наук.

Аудит обов'язковий!

Здається, проблема обов'язкового для господарюючих суб'єктів проведення аудиту знову набирає обертів. Деякі засоби масової інформації поставили під сумнів необхідність проведення аудиторських перевірок за 1996 рік, хоча і надрукували відповідь Комітету Верховної Ради України з питань фінансової та банківської діяльності про необхідність надання до 1 жовтня 1997 року аудиторських висновків до звітності господарюючих суб'єктів за 1996 рік, відповідно до якої проведення перевірок є обов'язковим. Головне, як кажуть, кинуть камінь сумніву, а далі буде видно. Цей камінь, здається, зробив свою справу — сумніви залишилися, і не лише у керівників підприємств, а й у самих працівників податкових служб.

Пункт 7 постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про аудиторську діяльність» передбачає, що до внесення змін до Закону України «Про аудиторську діяльність» запроваджується обов'язкове проведення аудиту за наслідками фінансово-господарської діяльності за 1995 рік тільки для банків, довірчих товариств, валютних і фондів бірж, інвестиційних фондів, інвестиційних компаній, кредитних спілок, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній та інших небанківських фінансових установ. Проведення обов'язкового аудиту для решти господарюючих суб'єктів буде запроваджено в порядку, який визначатиметься законом України, що буде вносити зміни та доповнення до Закону «Про аудиторську діяльність». Але зміни, що планувалися, так і не відбулися. Тому комітет надав роз'яснення: обов'язкове проведення аудиторських перевірок здійснюється відповідно до зазначеного закону.

Відповідно до п. 1 ст. 10 Закону України «Про аудиторську діяльність» проведення аудиту є обов'язковим для підтвердження достовірності та повноти річного балансу і звітності комерційних банків, фондів, бірж, компаній, підприємств, кооперативів, товариств та інших господарюючих суб'єктів незалежно від форми власності та виду діяльності, звітність яких офіційно оприлюднюється, за винятком установ та організацій, що повністю утримуються за рахунок державного бюджету і не займаються підприємницькою діяльністю. Ці суб'єкти повинні надати аудиторські висновки до податкових адміністрацій не пізніше 9 місяців, що настає за звітним (ч. 1 ст. 29 закону).

Відповідних змін щодо обов'язковості проведення аудиту зазнали й закони України «Про підприємства в Україні» та «Про господарських товариств». Тому проведення аудиту за 1996 рік для перелічених господарюючих суб'єктів є обов'язковим.

Разом з тим, підставою для сумнівів щодо обов'язковості проведення аудиторських перевірок за 1996 рік є визначення поняття «офіційного оприлюднення» звітності тому, що саме це є визначенням кола суб'єктів, які повинні надавати аудиторські висновки. На жаль, дехто згадав, що щодня в березні 1995 року тоді ще Комісія Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством дала роз'яснення: під оприлюдненням звітності треба розуміти «офіційне подання бухгалтерської звітності (балансу) до органів Головної державної податкової інспекції, Національного банку, Фонду державного майна, Антимонопольного комітету України, Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю та інших установ і організацій, уповноважених відповідно до чинних законодавчих актів України на отримання бухгалтерської звітності (балансу) від господарюючих суб'єктів, а також офіційна публікація звітів (балансу) про фінансовий стан підприємств у засобах масової інформації, якщо це передбачено законодавством».

Хотілося б також звернути увагу на те, що наступного року термін для проведення аудиторських перевірок і надання їх висновків змінюється відповідно до ст. 16.4 Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» від 22 травня 1997 року. Зокрема, передбачено, що платники податку (саме ті, які зазначені в п. 1 ст. 10 Закону України «Про аудиторську діяльність» та в інших відповідних законодавчих актах) повинні не пізніше 15 лютого року, що настає за звітним, подати податковому органу річний бухгалтерський звіт, підтверджений висновками аудиту.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Перемагають соціалісти

Післязавтра серби обирають нового президента та нового парламент. Чи стануть ці вибори ще одним політичним трюмом Соціалістичної партії Сербії (СПС) та її лівих союзників? Найімовірніше — так, будь-який інший результат буде сенсацією.

Союзна Республіка Югославія — специфічна, як для наших часів, держава. Ніде більше колашні комуністи — нинішні соціалісти не є такими монолітними та згуртованими і не тримають владу так міцно, як тут. Їхні позиції не похитнули санкції ООН, постійний політичний тиск з боку США та західноєвропейських держав, надпотужні змови виступи опозиції. Від виборів до виборів Слободан Мілошевич та його соратники впевнено отримують перемоги, не даючи супротивникам майже ніяких шансів бодей трохи потриматися за державне кермо.

Показово: у своїх виступах останнього часу Мілошевич навіть не згадує післязавтрашні вибори. Він демонструє повну впевненість у перемозі соціалістичної партії. Кандидатом на пост президента Сербії від СПС є Зоран Алічич, доведене — президент СРЮ. Вибори мають завершитися нехитру безгласку роковину.

Термін повноважень Алічича завершився у червні цього року, отож союзна Скупщина (парламент), яка складається переважно із соціалістів, обрала новим югославським президентом Мілошевича, до цього — президента Сербії (президента СРЮ обирає саме парламент). І річ не в тому, що останньому набридло крісло сербського президента, просто це був уже другий термін перебування Мілошевича на «сербському» посту, а балотуватися на пост президента втретє забороняє сербська Конституція. Отож Мілошевич із Алічичем вирішили помінятися місцями і на керівних посадах залишатися, й партійні інтереси буде задоволено.

Головні суперники Зорана Алічича — лідер націоналістичної Сербської радикальної партії Воїслав Шешељ та голова Сербського руху оновлення Вук Драшковић. А всього претендентів на місце сербського президента — сімнадцять. Списки для участі у виборах до сербської Скупщини подали до центрвиборчому 37 партій та політичних організацій республіки.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Дивна і дивовижна Корея

ПРО РЕСПУБЛІКУ Корея українські ЗМІ пишуть нечасто. За часів Радянського Союзу офіційна Москва взагалі відмовлялася її визнавати. І українсько-південнокорейські відносини довелося розбудувати практично з нуля...

Отож, коли випала нагода разом з групою студентів, що вивчають корейську мову, потрапити до Сеула, то, на жаль, мало уявляв, що це за країна, які в ній живуть люди, чим переїмаються і про що мріють. Просто хотів побачити щось зовсім інше, не подібне до європейської культури та способу життя...

Узяти хоча б їхню національну кухню. Варто зазначити, корейці поняття не мають, як можна «швидко переохолодити їжу». Обідня церемонія відосконалювалася упродовж п'яти тисяч років. За останні століття корейська кухня значно поповнилася різноманітними стравами. Як на мене, то найсмачніші, а також найпопулярніші — пудинги, кеймбон, кімпаб, піппімбаб. Але «королями столу» в корейців, звичайно, залишається рис

і кімчкі. Кімчкі — це суміш овочів і всяляких приправ. Популярні також морські продукти. Їх найчастіше рекомендують подавати в сирому вигляді, точніше — майже живому. А національне блюдо хве корейці оціняють лише за умови, якщо риба ще тріпотітиме. Ця страва в корейських ресторанах найдорожча, але гурмани готові платити гроші за «живий» смак. На відміну від китайської та японської кухні, корейська дуже гостра, і не кожен європейець може доїсти блюдо до кінця, якщо поруч немає з літра води.

Багато чим відрізняється і побут. У сучасних квартирах ви часто не знайдете ліжка. Річ у тім, що корейці через спеку звикли спати на підлозі. Кажуть, це загартовує людину. Але оскільки ми не звикли спати на підлозі, то, щоб пожалити наші боки, господарі (мешкалки) в корейських сім'ях вирішили витратитися на матраці і ковдри...

Та за всі наші страждання («пожовтіє» в роті та кілох у спині) ми були винагорожені враженнями від побаченого і почутого на вулицях міста.

Сьогоднішня центральна частина столиці — це найухваліша фантазія, яка вміла поєднати новітні хмарочоси майбутнього з будівлями, виконаними в національному стилі майстрів давнини. У центрі міста, посеред багатопверхових універсітетів, офісів, банків і фірм досі зберігаються грати Намдесун і Тондесун (в перекладі: Східні й Західні грати). За оповідками мешканців Сеула, в давнину ці грати слугували обороною від різноманітних завоюнків... Туристів насамперед привертає тради-

Решітка Намдесун у центрі міста.

ційний будайський живопис настінного розпису. У палаті національного живопису, яка сформувалася в епоху Котурю, є п'ять основних кольорів, що символізують метал, дерево, воду, вогонь і землю. Окрім того, блакитний — колір схожу, білий — заходу, червоний — півдня, чорний — півночі, а жовтий — центру. Усе це мимоволі переносить людину в світ містики і алегорії.

Врешті-решт, Схід багато чим відрізняється від Заходу. Це зовсім інша культура, цивілізація, сприйняття світу та форма мислення. І, мабуть, не настане той час, коли ми будемо однакові в усьому. Але, можливо, саме тому, що ми такі різні, корейці захоплено спілкувалися з українцями, розшуквали про нашу молоду державу, сучасний стан економіки. Ставилися з розумінням до нас, адже недавно їхня країна була в злиднях. Але їм вдалося зробити своє корейське «диво»... На прощання від усього серця бажали і нам створити «диво»... українське.

Тарас ШЕВЧЕНКО,
студент інституту журналістики.

Альтанка в житловому районі Бундан.

Павло АНГЕЛУЦА, «Голос України» (з Австралії)

98 відсотків молодих австралійців вірять у своє майбутнє. Але...

Хоча рівень безробіття серед молоді Австралії досить високий (27,5 відсотка), та, як свідчать результати опитування, проведеного газетою «The Week-end Australian», 98 відсотків молодих австралійців вірять у своє майбутнє.

Старше покоління не поділяє оптимізму своїх дітей щодо працевлаштування та освіти. Наприклад, 92 відсотки молодих переконані, що мають гарні можливості для освіти, а три чверті вірять, що зможуть непогано працевлаштуватися. Але тільки половина (53 відсотки) батьків упевнена, що їхні чада зможуть знайти пристойну роботу.

Стереотипи «пожилої частини» австралійського

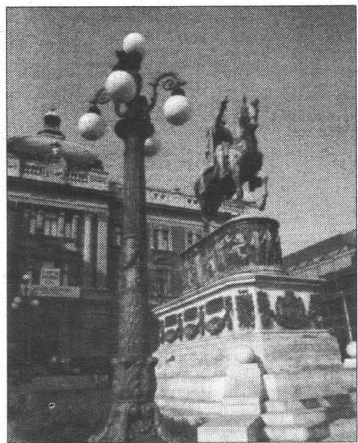
суспільства залишаються сталими: сучасна молодь «ледача, розбещена, їй бракує соціальної відповідальності, натомість процвітають наркоманія та злочинність». Серед причин таких негативних переконань, як свідчать місцеві соціологи, зміст публікацій та репортажів у пресі: замість повідомлень про досягнення молоді мас-медіа постійно вказують на безробіття, наркоманію, самознищення (до речі, порівняно із західними країнами в Австралії частіше трапляються випадки, коли молоді люди залишають життя за власної волі).

Три чверті сімнадцятирічних австралійців сьогодні працюють «на півстав-

ки». Більшість із них поєднує навчання у школі чи університеті з роботою у вечірній час та вихідні у рестораних, закусочних, магазинах, або ж розносять рекламу чи розвозять піцу. Можливості знайти нееквівалентну роботу з повною оплатою дедалі меншають, що особливо боляче вражає тих, хто не продовжує навчання по закінченні школи. Тому в Австралії спостерігається тенденція молодого покоління довгий час залишатися у родинному гнізді й матеріально залежати від батьків. До того ж, нинішній консервативний уряд, який прийшов торік на зміну лейбористському, скоротив програ-

ми соціальної допомоги неповнолітнім 15—16-річного віку, які бажали б почати самостійне життя, пов'язавши можливість отримання студентської стипендії з прибутками батьків.

Сучасні австралійці значно пізніше одружуються, та 40 відсотків шлюбів розпадаються. Значно пізніше народжують дітей — нерідко перша дитина з'являється, коли матері під тридцять. Молодь вважає за доцільне спочатку здобути освіту, побувати у різних кутках Австралії, побачити світ, купити у розстрочку будинок, а вже потім допомагати державі розв'язувати демографічну проблему.

На знімку: площа Республіки в Белграді.

Ден Сяопін погасив сигарету. І оголосив про розвиток демократії

ЗА МАЛИМ чи не підтверди сотні керівників китайських міністерств підписали урочисту обіцянку в майбутньому утримуватися від паління в громадських місцях. У цьому безпрецедентному документі, про який розповіла китайська преса, свідомі чиновники зобов'язалися також провести роз'яснювальну роботу у своїх сім'ях, щоб родичі також відмовилися від згубної звички.

За даними національної асоціації «Тютюн або здоров'я», число тих, хто палить у Китаї перевищило 300 мільйонів, із них 20 мільйонів — жінки.

Початок антитабачної кампанії поклав на початку 80-х років якийсь депутат Всекитайських зборів народних представників (ВЗНП), який під час парламентської сесії набрався сміливості й напровадив до президії Ден Ся-

опінові, який пихкав цигаркою, записку з проханням утриматися від паління під час засідання. Ден Сяопін мовчки погасив недопалок, зауваживши, що така записка свідчить про розвиток демократії в країні.

Добрий початок продовжив на минулорічній сесії ВЗНП прем'єр Лі Пен, давши розпорядження виробити з Будинку народних зборів лотки із цигарками. Зустрів-

ши бурхливі оплески залу, глава уряду запропонував депутатам «звернутися до суспільства із закликом менше пити горілку». Але це вже інша історія...

За матеріалами зарубіжної преси.

Родичі нобелівського лауреата сидітимуть у в'язниці

У М'янмі до 10 років ув'язнення засуджено трох активістів опозиційної Національної ліги за демократію (НЛД) за звинуваченням у «підіривній діяльності». В опублікованому сьогодні пресою повідомленні Державної ради з відновлення правопорядку (ДРВП) йдеться про те, що засуджені «винні в порушенні законів про надзвичайний стан».

Усі троє — родичі лідера НЛД, лауреата Нобелівської премії миру Су Чжі. Їх заарештовано у червні. За деякими відомостями, влада вважає їх організаторами вивезення на кордон відеокасет із записами виступів Су Чжі й фінансування ліги іншими фондами. У червні міська офіційна преса писала, що до кави НЛД надійшли 82 тис. доларів від двох представлених у Ян-

гони американських агентств. Су Чжі категорично відкинула звинувачення, заявивши, що «фінансова незалежність ліги — справа принципу».

У повідомленні уряду також йдеться про засудження на довічне тюремне ув'язнення Ауна Дана. Його звинувачено у контрабанді до країни з Таїланду вибухівки. У травні цього року в Янгоні сталося кілька вибухів. Внаслідок одного з них загинула дочка начальника штабу сухопутних військ М'янми генерала Тіна О. ДРВП тоді провину за інциденти поклала на «екстремістські елементи, які перебувають в еміграції», маючи на увазі молодіжне демократичне об'єднання, що базується в Таїланді, повідомляє ІТАР-ТАКС.

16.35 Гумористичний серіал
"Політика" А. Панасюк

17.05 **Доглядай**
17.05 А. Міронов та А. Панасюк
у фільм "Дванадцять січень"
4 серія

19.00 Укї-енд

19.25 Дзвонячому-чому
19.30 Інформаційно-аналітична
програма "Вісті тижня"

20.40 Прогноз погоди

20.50 А. Шарваренгер у супер-
сериалі "Термітор-2:
судний день"

23.15 Вейолейб. Чемпіонат
України. Київ, Україна
Румунія. Трансляція з Че-
хії

00.00 Програма

00.35 Прогноз погоди.

КДТРК

09.10 За київським часом.

14.10 Бразил

14.15 Київські мініатюри.

14.40 Постскриптум.

15.00 Шари.

15.25 Людина на землі.

16.00 1000 міну...

"ТЕТ" І "КІВБ"

У кожній країні є свій
Президент. Але є унікаль-
ні суспільства, де на ріш-
уче прийнято два прези-
денти. Це в Україні. Наші
друзья державою мультимедіа-року, які об'єд-
нують кожні два роки у
фестивалі анімаційних
фільмів «Крок». Зустріч з
одним з них — режисе-
ром Едуардом Назаровим
(«Завжди любив його
фільм «Жив-бо несь?») у
черговій авторській про-
грамі Ірини Гордійчук
«Ім'я».

ТЕТ

6.25 Програма ведучого
6.30 Міські новини
6.40 Пліс тижня
6.50 Дитина програма "Андре-
сони"

7.30 Телесеріал "Професіона-
ли"

КІВБ

8.30 Стан зоря
9.00 Ком'ютер Х

ТЕТ

9.30 Поп-стоп Прем'єра
10.00 Мультфільм
10.10 Джинсовий світ
10.40 Мандарка з Нью
11.00 Крамнина стародавності
11.30 Світ електронних розваг.
Прем'єра
12.00 Це-Мі
12.30 Спортне сузір'я
13.00 Фізика (Бізнес, Наука, Збірка
"Даю вам слово" 2 частина
КІВБ

14.00 Тіп-топ
14.30 Фізика (Бізнес, Наука, Збірка
14.55 Арт-флеша
15.25 Від вука до вука
15.55 Гаризон
16.15 Гаризон

ТЕТ

16.30 "Джиз" — степ, танц і класи-
кація. Прем'єра

18.00 Телесеріал "Професіона-
ли"

19.00 Телесеріал "Робот-
полицейський"
20.30 "Відпущай від Елзін"
20.30 СТ. Ступня тижня
21.00 Світи тижня
21.00 Новос коверч

КІВБ

21.30 Ше? Дот? Почому?
21.40 Хрещатик
22.00 Ф.К "Страсний тиждень"
23.35 Прямий себе
23.55 Прямий — завтра

ІСТУ

6.30 То я, Ірчик зі Львова (ТК
"Міст")

7.30 Говорю слово
8.00 Лівий. Інформаційно-
публіцистичний тижневик
8.50 Фізика (Бізнес)
9.30 "З х 4". Накупились до-
вола
9.30 "Русалонка". Мульт-
серіал
10.00 "Сповідання помічників"
10.00 Художній фільм
10.30 "Триггер"
11.30 "Зелені тектори"
Комедійний телесеріал
12.00 "Містський пристрасті"
Комедійний телесеріал
12.30 Шлягер бо шлягер
13.30 Містський канал
"Територія у Нагорно-
кавказькому регіоні"
15.00 Фронт-1. Гран-прі Локс-
мєбєрства
17.45 Лівий-експрес
17.45 "Містський лінійко Лівий"
Дієний представлення: 18.00
"Русалонка". Мультсеріал
18.30 "Останній електрон-
ний лінійко" Художній
фільм
19.30 "Країна чудаційного".
Художній фільм
20.30 "Зір моди"
20.30 "Зір моди"
21.00 "Зір моди"
21.30 "Комісар Амброзіо".
Художній фільм
23.10 "Лівий канал програма «Хма-
роу»"
00 Шоденний "Золотий ефір"
00 "Пірати синіх морів".
Художній фільм
1.55 Програма передачі на за-

Купіть собі трошки заводу

32-й сертифікатний аукціон, який триватиме до 30 вересня, цікавий головним чином для портфельного інвестора, оскільки виставлено незвичні пакети інвестиційно привабливих підприємств. Це такі об'єкти, як Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат, Хмельницькобленерго, Тернопільобленерго, Полтавський завод газорозрядних ламп та інші.

ДАЕК «Хмельницькобленерго» створена 21 вересня 1996 року способом корпоратизації. Статутний фонд акціонерного товариства становить 33637840 грн., що розподілений на 3363784 акції номінальною вартістю 10 грн. 51% акцій ДАЕК «Хмельницькобленерго» залишається в державній власності, 15,3% розподілено на пільгових засадах серед членів трудового колективу і керівництва, 29% планується реалізувати на конкурсній основі.

Статутний фонд ДАЕК «Тернопільобленерго» становить 15272040 грн., що розподілений на 1527204 акції номінальною вартістю 10 грн. Вартість акцій БАТ «Тернопільобленерго» протягом останніх 20 днів серпня зростає з 11 грн. до 16 грн.

БАТ «Полтавський завод газорозрядних ламп» є монополістом України з виробництва люмінесцентних ламп висо-

кого і низького тиску. Потужності заводу дають змогу випускати більш як 40 млн. ламп на рік, що у 1,5 раза більше річної потреби України. Сьогодні для збереження унікального виробництва і реконструкції Полтавського заводу необхідно більш як 40 млн. доларів. Схоже, що інвестор виступив в особі кіпрської компанії Progress Finance Corporation Limited, яка вже придбала на Українській фондовій біржі 5% і пакет акцій заводу і отримала дозвіл Антимонопольного комітету України на купівлю на вторинному ринку ще 30%. На поточному аукціоні виставлено 3,6%-й пакет акцій Полтавського заводу газорозрядних ламп, для придбання якого за номіналом необхідно 662 ПІМС.

БАТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат» — один із найбільших виробників залізничної сировини. З виробництва залізничного концентрату підприємство посідає 3 місце в Україні, а з виробництва залізничних об'єктів — відповідно 2 місце. На поточному сертифікатному аукціоні пропонується 7%-й пакет акцій підприємства, для придбання якого за номіналом необхідно 109850 ПІМС. Три пакети акцій (42%) БАТ «Полтавський ГЗК» реалізовано на некомерційному конкурсі за грошові кошти, 28,7% — залишається в власності держави. Слід зазначити, що до нинішнього часу всі три пакети акцій, проданих на конкурсах за грошові кошти, сконцентровано в одній зарубіжній

компанії, швидше за все триватиме скуповування Полтавського ГЗКА цим інвестором.

БАТ «Вінницький підшипниковий завод» є другим виробником з випуску підшипників кочення в Україні після Харківського підшипникового заводу. Потужності Вінницького заводу дають змогу щорічно випускати більш як 60 млн. штук підшипників. До нинішнього часу підприємство експортує близько 20% своєї продукції.

На 32-му аукціоні пропонується до продажу 20% підприємства, для придбання якого за номінальною вартістю необхідно 8107 ПІМС. У руках трудового колективу зосереджено трохи більш як 5% акцій. 51% планується виставити на некомерційний конкурс під інвестиційні зобов'язання. Частину інших акцій до нинішнього часу ще не визначено.

БАТ «Південний електромашинобудівний завод». На вересневому аукціоні пропонується до продажу 7,2% акцій, для придбання яких за номіналом необхідно 3575 ПІМС. Згідно з планом розміщення акцій, затвердженом Фондом державного майна України, 52% акцій буде реалізовано на некомерційному конкурсі за грошові кошти. Державний пакет становить 26%.

За інформацією ІК «Нафтаенерго Інвест».

«Фаворит» шукає господаря

На 14 приватизаційних аукціонах, що відбулися в Києві протягом грудня 1995 — серпня 1997 рр., продано 83 об'єкти загальнодержавної та комунальної власності, а також шість об'єктів незавершеного будівництва на загальну суму близько 16 мільйонів гривень.

На 30 вересня у Києві призначено п'ятнадцять спільних приватизаційних торгів об'єктами малої приватизації та незавершеного будівництва, організованих регіональним відділенням Фонду державного майна України по м. Києву та представництвами ФДМУ у Харківському, Жовтневому та Подільському районах столиці.

На відміну від попередніх відкритих торгів на вересневий аукціон запропоновано лише п'ять приватизаційних об'єктів.

Представництво ФДМУ у Подільському районі, яке вперше бере участь у спільному аукціоні, виставляє на торги майно та приміщення продовольчого магазину (загальна площа приміщення — 912,7 кв. м), початково оцінені у 219 876 гривень. У Харківському районі повторно пропонується до продажу фотозатяг «Фаворит», що прагне, із значно зниженою початковою ціною, вийти на лінійний аукціон цієї об'єкти виставляється за стартовою ціною 57 915 гривень, то нині його початково оцінено у 6821 гривню. Вдурте шукатиме нового власника і нежит-

лове приміщення, розташоване у Жовтневому районі. Торги за цей приватизаційний об'єкт почнуться з позначки 1792 гривні.

Регіональне відділення ФДМУ по м. Києву сподівається залучити двома об'єктами незавершеного будівництва підприємств із високою купівельною спроможністю, адже збудована на 57 відсотків хімічська (загальна площа збудови — 627,8 кв. м, площа земельної ділянки — 0,16 га) початково оцінена у 81,7 тисячі гривень, а тепличний комбінат (ступінь будівельної готовності — 36,6 відсотка, загальна площа приміщень — 43640 кв. м), розташований на 6,5 га, виставляється на торги із стартовою ціною 974 830 гривень.

Увага! П'ятнадцятий спільний приватизаційний аукціон об'єктів малої приватизації та незавершеного будівництва відбувається у Києві 30 вересня 1997 року об 11-й годині в актовому залі Інституту фізіології ім. академіка О. Богомольця (м. Київ, вул. Богомольця, 4).

Заявки на участь в аукціоні приймають до 26 вересня 1997 року.

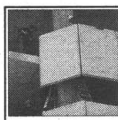
Додаткову інформацію про об'єкти можна одержати за телефонами:

регіональне відділення ФДМУ по Києву 225-43-93

Харківський район 563-64-94

Жовтневий район 446-43-52

Подільський район 417-74-62, 431-08-32.

Календар аукціонів

об'єктів малої приватизації, призначених на другу половину вересня 1997 року

Дата	Місто (область)	Кількість об'єктів	Примітки	Контактні телефони
19.09.97	Луганськ	4		
19.09.97	Харківська область	2	ОНБ	(0572) 45-08-01
19.09.97	Керч (Крим)	15		
22.09.97	Лисанськ (Луганська)	17		
23.09.97	Одеса	5	1-ОНБ	
23.09.97	Луганськ	4		(0642) 55-88-98, 55-86-58
23.09.97	Алупка (Крим)	5		(06560) 3-34-65, 3-05-65, 3-05-73
23.09.97	Красноперієвська (Крим)	5		(06565) 2-19-72, 2-19-17, 2-17-26
23.09.97	Коломиї (Івано-Франківська)	4		(03433) 2-14-86
24.09.97	Сімферополь (Крим)	4		(0652) 241-251, 241-319
24.09.97	Чернівці	1	ОНБ	(0372) 58-52-76
24.09.97	Миколаїв	1	ОНБ	
25.09.97	Херсон	1	ОНБ	(0552) 26-17-18, 26-31-46
25.09.97	Феодосія (Крим)	10		(06562) 3-17-89
25.09.97	Коростень (Житомирська)	3		(231) 2-22-06
26.09.97	Антрацит (Луганська)	2		(03122) 3-34-72
26.09.97	Ужгород	2		(03122) 4-39-79
26.09.97	Закарпатська область	1	ОНБ	(0654) 32-88-52
27.09.97	Ялта (Крим)	7		(06561) 2-05-11
27.09.97	Керч (Крим)	6	ОНБ	(03422) 5-24-60
29.09.97	Івано-Франківськ	4	ОНБ	(05322) 2-87-15
29.09.97	Полтава	1		
29.09.97	Сімферополь (ФМ)	4		
29.09.97	Кіровоград (Луганська)	2		(246) 4-48-68, 4-48-88
30.09.97	Київ	5	2-ОНБ	(044) 563-64-94, 417-74-62
30.09.97	Рівне	37	ОНБ	(0362) 23-61-34
30.09.97	Тернопіль	3	ОНБ	(0352) 25-56-29, 25-59-17
30.09.97	Миколаїв	1	ОНБ	(0512) 37-43-19, 35-42-59
30.09.97	Чернівці	7		

ОНБ — об'єкти незавершеного будівництва.

Курортне затишся закінчилося

Після літніх відпусток у західно-мусульманській Україні активізувалися приватизаційні процеси. Протягом вересня тут відбувається безліч аукціонів.

23 вересня у Коломиї (Івано-Франківська обл.) на відкриті торги виставляються майно та приміщення підприємства «Деревоборинка» з умовою збереження спеціалізації та кількості робочих місць протягом двох років. Об'єкт початково оцінено у 63 327,6 гривні. До продажу також запропоновано три приміщення із загальною площею від 50,5 кв. м за стартовими цінами від 4 845 до 6 059 гривень.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном у Коломиї: (03433) 2-14-86.

24 вересня у Чернівцях на відкриті торги виставляється забудовний на 57,7 відсотка комплекс споруд дорожнього сервісу: готель з адміністративним, станцією технічного обслуговування автомобілів, КПП та трансформаторна підстанція. Під об'єкт виділено земельну ділянку площею 3,2 га. Початкова ціна комплексу становить 55 918 гривень.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном у Чернівцях: (0372) 58-52-76.

Характерною особистістю приватизаційного аукціону, оголошеного закарпатським регіональним відділенням ФДМУ і призначеного на 26 вересня в Ужгороді, є продаж об'єкта незавершеного будівництва разом із земельною ділянкою, яка переходить у повну власність переможця торгів. Такі умови продажу збудованого на 60 відсотків санаторного комплексу на 500 місць у с. Сойми Міжгірського району. Розташо-

Аукціони

ваний на 6,9 га землі, довгобуд оцінено у 1 688 813 гривень.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном в Ужгороді: (03122) 3-34-79.

26 вересня в Ужгороді місцевий Фонд комунального майна вперше пропонує до продажу житлово-експлуатаційний комплекс. Керівництво міста вирішило за доцільності передати їх у приватні руки. ЖЕК № 4 та № 7 разом із майном та приміщеннями початково оцінено у 13 538 та 10 401 гривень відповідно.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном в Ужгороді: (03122) 3-34-72.

29 вересня в Івано-Франківську до продажу запропоновано чотири об'єкти незавершеного будівництва. Басейн із легких металевих конструкцій та аптечні складні із ступенем будівельної готовності понад 50 відсотків, розташовані в обласному центрі, початково оцінено у 6 434 та 136 гривень відповідно. На відкриті торги також виставляються житловий будинок на 30 квартир (ступінь будівельної готовності — 30 відсотків, стартова ціна — 65 673 гривні) та дитячий садок на 280 місць (ступінь будівельної готовності — 35 відсотків, стартова ціна — 1 371 гривня), розташовані у м. Рогатині. Умовами продажу всіх об'єктів, крім аптечних складів, допускається зміна їх первісного призначення.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном у Івано-Франківську: (03422) 5-24-60.

30 вересня у Тернополі на відкриті торги виставляються сім об'єктів незавершеного

будівництва області. Запропоновані об'єкти мають широкий спектр спеціалізації — поліклініка, база, спортивно-оздоровчий комплекс, пункт обслуговування тракторів, склад, гаражі, виробничі майстерні — які, зрештою, дозволено не дотримуватися. Ступінь будівельної готовності приватизаційних лотів — від 18 до 70 відсотків. Діапазон стартових цін дуже широкий: від 5,41 гривні за виробничу майстерню до 23,6 тисячі гривень за базу обласного державного підприємства «Галант».

Додаткову інформацію можна одержати за телефонами у Тернополі: (0352) 25-56-29, 25-59-17.

Основу пропозицій на аукціонах об'єктів незавершеного будівництва, що проходять на Рівненщині з квітня нинішнього року, традиційно складають житлові будинки.

30 вересня у Рівному місцеве регіональне відділення ФДМУ та Рівненська філія ЗАТ «Центр з продажу об'єктів незавершеного будівництва» виставляють на торги 37 незавершених житлових будинків, розташованих у Млинівському районі. Десять будинків із ступенем будівельної готовності від 44 до 75,8 відсотка — у с. Підлози, а решта будинків із ступенем будівельної готовності від 14,5 до 59 відсотків — у с. Топілля. Загальна площа окремого будинку — від 87,6 до 195,6 кв. м. Під кожний довгобуд виледелено земельну ділянку площею 0,25 га. Для всіх об'єктів передбачено водопостачання від вологісної мережі с/п та газове опалення. Початкова ціна об'єкта — від 1 017,1 до 3 823,3 гривні.

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном у Рівному: (0362) 23-61-34.

Ліцензій поменшало

Фонд державного майна України припинив дію ліцензій деяких інвестиційних і торговельно-компаній на здійснення посередницької діяльності з приватизаційними паперами. Це «Україна-Трейдінг» (Київ), «РПЦ-Брок» (Луганськ), «Луганська інвестиційна компанія», «Подільська фінансова компанія» (Хмельницький), «Дельта-Інвест» (Запоріжжя), «Константа» (Київ), «Опіка» (Львів), «Капітал-плюс» (Харків), «Пріоритет» (Київ), «Мідіс-Південь» (Свердловський), «Аліччина» (Львів), «Енерго-Крим-Інвест» (Евпаторія), «Діамед-Траст» (Донецьк), «Стимум» (Павлоград), «Слена-Інвест» (Сімферополь), «Траст-Арбат-Інвест» (Сімферополь), «Довіра і прибутки» (Миколаїв), «Старк» (Дніпропетровськ), «Агрант-Довіра» (Дніпропетровськ), «Кримбудтраст» (Сімферополь), «Мактраст» (Донецьк), «Таврика» (Сімферополь), «Солідарність-Траст-Сервіс» (Донецьк), «Миколаїв-Траст» (Миколаїв), «Плато-Інвест» (Київ), «Альфа-Інвест» (Київ), «Новий міст» (Дніпропетровськ), «Житомир-Інвест» (Житомир), «Вибір-М» (Львів).

Інформаційно-аналітична група «ГУ».
Тел. 441-88-58, 441-88-59.
Факс 449-85-62.

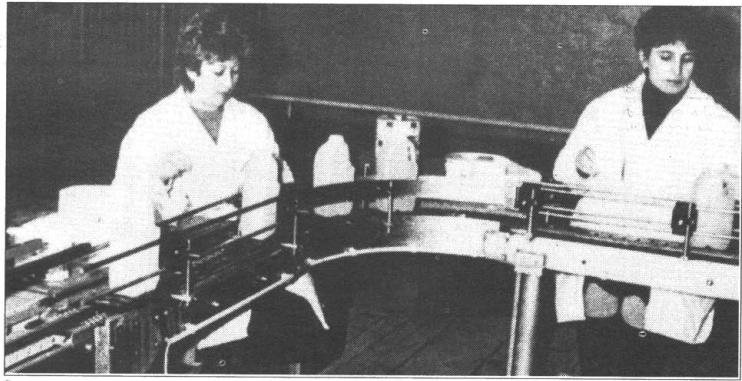
ВОДА ЦІЛЮЩА
ДЛЯ ВЖИВАННЯ ТА ПРИГОТУВАННЯ ЇЇ

ХЛОРИДНО-ГІДРОКАРБОНАТНО-КАЛЬЦІЄВО-НАТРИЄВА ВОДА

Варимієрності	5,2 мг/л
Хлориди	30 мг/л
Сульфати	30 мг/л
Кальцій	35 мг/л
Калій	15 мг/л
Магній	120 мг/л
Вода оброблена сріблом	0,02 мг/л

EXTRA
ТУ У - 03327664.002 - 94

Олександра ВАЩЕНКО, журналіст

З роси і води нам. Цілющої!..

Фоторепортаж у підтримку вітчизняного виробника

— Ті, хто купує в магазинах нашу воду, знають, яка вона корисна та смачна, — розповідає директор підприємства з розливу води «Цілющої» (він же — й заступник генерального директора «Київводоканалу») Леонід Еркес. — А тим, хто ще цього не робить, скажу: наша кондиційована артезіанська вода «Цілюща» попереджає карієс зубів, покращує функціонування шлунку, звільняє організм від радіонуклідів, нормалізує діяльність залоз внутрішньої секреції, підвищує тонус. І це не мої вигадки — такий висновок зробили в Міністерстві охорони здоров'я, Українському НДІ медичної реабілітації, Київському медичному університеті тощо.

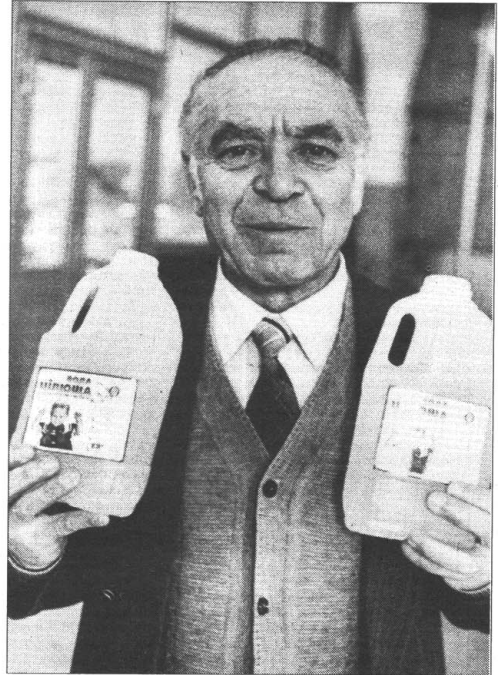
У справедливості слів Леоніда Еркеса переконався особисто, відвідавши підприємство, що у Мінському районі столиці України, і

покуштувавши «Цілющу». У цеху працюють лише кілька чоловік — п'ятеро на конвеєрі, двоє обслуговують машини та ще санітарний лікар, бо контроль за якістю продукції тут найсуворіший. Сюди вода потрапляє з понад двохсотметрової глибини і після спеціального фільтраційного очищення її розливають у пляшки.

До речі, такий невеличкий штрих: коли позаторік сталась у водосистемі Харкова аварія, туди завозили саме «Цілющу».

На знімках: наклеювання стікеток на пляшки на конвеєрі — «Цілюща»; Леонід Еркес задоволений; інженер В'ячеслав Римаренко обслуговує машину з виготовлення пробок; упаковку готової продукції виконує Геннадій Роголевський.

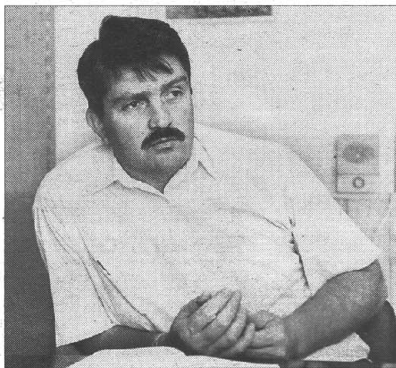
Фото автора.

ТРИПАРТИЗМ на Заході стає невід'ємною ознакою цивілізованого суспільства, а в нас він починає лише формуватися. І як перший крок була створена Указом Президента і працює тепер Національна рада з соціального партнерства.

Отож дедалі глибше у суспільній свідомості вкорінюється думка: для подолання кризи в економіці нам потрібні не лише інвестиції та кредити, а й цивілізовані форми взаємодії і співробітництва праці, капіталу й держави. Без чого ми знову можемо зіткнутися із соціальними катаклізмами і надзвичайною, через що вже не один раз проходили протягом нинішнього століття.

Про становлення соціального партнерства в нашій країні, про його проблеми й перспективи ведемо мову з генеральним виконавчим директором Українського союзу промисловців і підприємців, заступником спіголови Національної ради з соціального партнерства Олексієм МІРОШНИЧЕНКОМ.

роботу. Тепер, за офіційними даними, на кожне робоче місце є 13 претендентів, а за неофіційними — вдвічі більше.

Але дуже важливо, як найкращий робітник зуміє себе продати, саме продати — подобається це комусь чи ні. Що він може запропонувати: високу кваліфікацію, сумлінність, уміння уникати конфліктів і щоб його невідмінно взяли? До речі, люди, які таким чином отримують сьогодні роботу, в основному і формуватимуть середній клас нашого суспільства.

участю напрацьовано проекти законів про соціальне партнерство, про колективні договори й угоди. Тепер триває робота над проектом закону про розв'язання трудових конфліктів.

Поки що соціальне партнерство в Україні вибудовується за тими аналогіями, які вже давно діють на Заході: за рекомендаціями Міжнародної організації праці, за пунктами міжнародних конвенцій із цих проблем, що їх ратифікував наш парламент. Але чіткої системи, звісно, немає, бо немає і відповідної законодавчої бази.

Та й кожен з нас — чи то робітник, чи то бізнесмен, чи то державний чиновник — має зрозуміти-усвідомити, що він є невід'ємною частиною системи соціального партнерства, або, як її називають на Заході, — трипартизм.

Кредит

для соціальної стабільності

(Початок на 1-й стор.)

— Але сьогодні, Олексію Валентиновичу, можна почути й таке: стануться позитивні зрушення в нашій економіці — напруга в суспільстві спаде і без соціального партнерства. Бо коли в батька є гроші, коли він має час ділитися, то всі його й люблять. Чи не так?

— Можливо, і спадє, але не зникне. Бачте, економічна ситуація в Австрії чи Франції істотно відрізняється від нашої — звісно, у ліпший бік, але там аж ніяк не відновлюються від принципів трипартизму. Навпаки — посилюють діалог між усіма зацікавленими сторонами.

А з'являється на рахунках підприємств і фірм більше грошей — з'являється і бажання їх витратити на різні потреби. Отож роботодавця треба постійно підштовхувати до того, щоби більше зароблених коштів спрямувати і на потреби колективу, і на соціальні виплати. Зрештою, не забуваймо, що живемо в країні, де майже третина населення — пенсіонери.

Та й у процесі продажу-купівлі робочої сили є завжди місце для конфліктної ситуації. Бо той, хто продає робочу силу, вважає, що йому замало платять, а той, хто купує — навпаки: що забагато. І розв'язати цей конфлікт можна лише через соціальний діалог.

— Пеня річ, що держава, маючи мільярди боргів — як на зовнішньому ринку, так і на внутрішньому — не в змозі захистити робітників. Мало того, не розпачуючись вчасно за державні замовлення, вона таким чином загострює соціальну напругу в суспільстві. Водночас і роботодавцеві потрібне захисту з боку держави. Як від узаконених податкових, так і від «тіньових» поборів. А головне — створити стабільне правове поле, фінансово-кредитну систему, які сприятимуть розвитку бізнесу.

— Справді, лише за таких умов роботодавець зможе захистити своїх робітників, щоби вони нормально працювали і нормально жили. Дати їм певні гарантії.

Держава має не на словах, а на ділі підтримувати вітчизняного товаровиробника, допомогти власникам міцно стати на ноги, зрештою, стабілізувати свої стосунки з підприємцями. Можливо, відродження економіки слід закласти в основу національної ідеї і на цьому ґрунті об'єднати зусилля всіх

соціальних верств і політичних течій нашого суспільства. Бо хто, скажіть, не прагне нормально й гідно жити, як то має бути в цивілізованій країні.

І ніхто за нас нічого не зробить, бо нікому в Європі, крім нас, не потрібна багата і сильна Україна. Лише самі можемо зарекомендувати собі, дати людям надію. Але того мають прагнути всі сторони соціального партнерства і довіряти одна одній. І в даному разі уряд має зробити перший крок, щоби підняти свій доволі підірваний авторитет, дати людям чіткі орієнтири в повсякденному житті, а не водити їх маніями чергових обіцянок.

— А психологія обивателя, якому протягом сорока років прищеплювали класову ненависть до тих, хто ліпше й організованіше за нього працював, був підприємливішим і, звісно, багатішим. Чи, по психологію, за рік-другий не перенікати.

— Такі стереотипи доволі живучі. Немов бацили заразних хвороб. І не тільки на пострадянському просторі. З такими настроями можна зіткнутися і на Заході, де про класову боротьбу гадували рідше, значно рідше, ніж у нас.

Для того, щоби цих настроїв трохи позбутися, треба формувати середній клас — основу сучасного демократичного суспільства. Бо що маємо сьогодні в Україні? 5 відсотків населення живуть дуже заможні, 5 — посередньо і 90 — бідно. То не нормально. Ось коли в нас кількість середнього класу сягне бодай до 60 відсотків, тоді й соціальної задроздоті та неприязні значно помешає.

Водночас маємо формувати в людей повагу до приватної власності. Звісно, до тієї, яка зареблена чесною працею і за яку сплачено належні податки.

— Ще одна гостра проблема, що постійно нагадує про себе (та й раніше вона існувала) — культура взаємин між робітниками і тими, хто надає їм роботу.

— То справді так. Роботодавець, до речі, має зрешті-решт зрозуміти, що він виступає не в ролі благодійника — бач, очисливий робітника роботою! — а однією із сторін договірної угоди: один продає свою працю, інший — її купує. І обійтися один без одного вони не можуть.

— Та, погодьтеся, роботодавець диктує, так би мовити, правила гри.

— У роботодавців поки що вибір більший, ніж у тих, хто сьогодні шукає

— Цього літа Україна стала повноправним членом Міжнародної організації праці (МОП), де тепер представлені всі суб'єкти трипартизму. Знаємо, що ви, Олексію Валентиновичу, безпосередньо причетні до цього процесу. Як він відбувався?

— Перший крок у цьому напрямі Україна зробила п'ять років тому, ставши членом МОП, створеної ще в 1919 році. Але була там представлена лише двома гілками трипартизму: профспілковою та урядовою.

Отож півтора року тому Український союз промисловців і підприємців подав заявку для вступу до Міжнародної організації роботодавців (МОП) і на початку минулого літа став повноправним членом цієї організації. Звісно, після цілої низки перевірок, інспекцій, візитів засідань. До речі, делегацію МОП, яка перебувала в Україні, прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз і мав з нею тривалу розмову.

— Що дає Україні членство в МОП-МОР?

— Насамперед ми отримали доступ до світового досвіду і маємо змогу не наступати на граблі. Адже в МОП України стала 122 членом — отож є звідки запозичувати досвід. Ідеться-бо про великий ринковий цивілізований простір, про постійний пошук нових форм партнерства, які дають змогу уникати руйнівних соціальних конфліктів.

— Наскільки нам відомо, Союз промисловців і підприємців делі активніше співпрацює з парламентським Комітетом з питань соціальної політики і праці над створенням законодавчого поля для соціального партнерства.

— То є справді так. Зокрема, наші пропозиції знайшли відображення у проекті закону про об'єднання роботодавців, який, по суті, готовий для розгляду в першому читанні. За напою

— Одне слово, всі ми перебуваємо в одному державному човні, і його розгойдування — з будь-якого боку — небезпечне для всіх.

— Сьогодні Україну, як ніколи, потрібна соціальна стабільність, усвідомлення всіма сторонами трипартизму власної відповідальності перед суспільством. Ідеться не просто про соціальні проблеми, про що багато пишуть і говорять, це, як на мене, одна з найгостріших проблем національної безпеки.

Тепер, наскільки мені відомо, уряд розробляє основи соціальної політики на 4—5 найближчих років. Хочеться вірити, що ця політика дасть змогу розширити межі порозуміння в новій для нас системі трипартизму, гасити конфлікти на регіональному рівні. А то й ні виходило за прохідні заводи.

— Бо інколи доходить до абсурду: приїжджають у Київ робітники з регіонів, щоб їм врешті-решт видали... спецпод.

— Ми, до речі, аналізували, чому люди, як правило, шукають правди на столичних площах і в столичних кабінетах. І дійшли висновку, що у восьми випадках із десяти все можна владнати на місці, у регіонах.

Отож нам краще треба запустити механізм соціального партнерства на повні оберті саме в регіонах, серйозно зайнятися профілактикою конфліктних ситуацій, які виникають між наймисливими робітниками і роботодавцями. Треба переходити від роботи зі страйковими комітетами до активної співпраці з профспілками. Бо за найніжніших підходів до цієї проблеми доведеться діяти лише в умовах форс-мажору, тобто — в екстремальній ситуації, коли страйковий комітет уже висував свої вимоги.

Розмову вели
Юлія КОРИС,
Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Від редакції. Цією публікацією «ГУ» започатковує нову рубрику — «Кредит для соціальної стабільності», під якою продовжимо розмову про нинішній стан соціального партнерства в Україні, про його перспективи. Отож сподіваємося на широке зацікавлення наших читачів темою розмови, на їх активну участь у дискусії. Найцікавіші листи ми неодмінно надрукуємо на сторінках газети, а ваші пропозиції й побажання врахуємо в процесі підготовки наступних публікацій.

Побраталися дуби з соснами

Найпродуктивніше лісогосподарське підприємство Волині — Цуманський держлісгосп, територія якого — 35 тисяч гектарів. Тут іше збереглися куточки незаймані природи, що становлять велику наукову та історичну цінність. Кліматичні, ґрунтові та інші природні умови на південному сході Волині сприяли виникненню тут дуже цінних високопродуктивних дубових деревостанів. Зрідка яке держлісгосп лісництво України може похвалитися тим, що в його лісовому фонді дубові насадження займають майже третину площ. Цуманських лісників цим не здивувати.

— У нас є лісові території, ботанічні пам'ятки природи, заказники, де дуби становлять 80 відсотків лісових насаджень, — розповідав директор Цуманського держлісгоспу, кандидат економічних наук Богдан Колісник. — Заповідна територія де ростуть дуби віком від 100 до 170 років, сягає у нас

близько чотирьох тисяч гектарів. Тут здійснюються тільки вибіркові санітарні рубки. Цікаво було дізнатися, як практично використовують держлісгосп цінну дубову деревину. Ходять, наприклад, чутки, що дубові насадження зникають...

— Це неправда, — серйозно сказав Богдан Колісник. — За останні 10 років площа дубових насаджень у нашому лісгоспі збільшилася на 680 гектарів. 15 років тому ми заготовляли щороку 20 тисяч

кубичних метрів деревини дуба. Тепер — 14-15 тисяч. Сьогодні ми по-господарськи ходимо до рубки кожного дерева, багато робимо для відтворення лісових масивів, думаємо про майбутнє. Щороку висаджуємо в ґрунт більш як мільйон дубових сіянців. У кожному лісництві створено власні розсадники, де вирощуємо саджанці різних дерев. А з деревини дуба виготовляємо паркет, різні мебелі заготовки. Продаємо нашим людям, відвантажуюмо за кордон.

Продукцію Цуманського держлісгоспу знають сьогодні у Словаччині, Бельгії, Австрії, Німеччині, Швеції, Угорщині, Голландії, Чехії... З-за кордону іде валюта, новітні устаткування для переробки деревини.

Неповторні цуманські дуби. Кажуть, що виготовлені з них меблі не істять шашки. А в масивах незаймані природи лісники покажуть зрощені дерева. Є дивовижні екземпляри «братання» дубів із соснами. А відгук їх вросли в дубові гаях трави — ніби хто висів. Видимо-невидимо.

Богдан БЕРЕЖЕТА.
Волинська область.

Ліга чемпіонів: З успішним стартом, «Динамо»!

До гри

Ейндховен зустрів футболістів «Динамо», їх уболівальників і численних журналістів справжнім «балином» літом. Під теплим голландським сонцем навіть забулися київська дощова погода і ранні холоди. Такий само теплий був прийом киян з боку клубу ПСВ «Ейндховен». Ще задовго до матчу працівники прес-служб обох клубів потурбувалися про те, щоб журналісти мали вичерпну інформацію про історію зустрічей, новачків команд.

Як завжди у день прильоту, динамівці після короткого перепочинку розпочали вечірнє тренування. Валерій Васильович Лобановський спостерігав за розминкою з трибуни краєнь-стадіону, а з футболістами працювали на полі Анатолій Пузач та Олексій Михайличенко. Хлопці залюбки тренувалися на рівнессенькому га-

питаннями: «Динамо»? «Кі-ві»? І називали рахунок вечірнього матчу. Найскромніші показували два пальці з «нулем». Були сміливі, яким не вистачало пальців однієї руки...

Матч було призначено на 20.45 за місцевим часом. Але за дві години до початку зустрічі на вулицях міста з'явилися «фани» з червоними шарфами і смугастими футболками, які сунули на стадіон. І наші футболісти проводили розминку вже під гул трибун, який посилювався одразу після свистка судді, що сповістив про старт «Динамо» у Лізі чемпіонів.

Гра

ПСВ «Ейндховен» (Нідерланди) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:3 (1:1). Матч групового турніру Ліги чемпіонів з футболу.

0:1 Максимов, 33, 1:1 Іонк, 40, 1:2 Ребров, 47, 1:3 Шевченко, 90.

ПСВ «Ейндховен»: Ваттереус, Стам, Валькс, Нуман, Іонк, Петрович, Коку, Де Більде (Мейлер, 76), Зенден, Дестріз (Нілік, 53), Ван дер Варден (Іван, 72).

«Динамо»: Шовковський, Голдов, Вацук, Дмитрулін, Калитвинцев, Косовський, Шевченко, Ребров, Гусин (Беженар, 72), Хахкевич (Белькевич, 55), Максимов (Михайличенко, 76).

Попереднє: Головка, Калитвинцева, Максимова, Валькса.

Судді: Руне Редерсен, Торе Ааланд, Ола Біорнсен (Норвегія). Делегат УЄФА Алексіс Поннетт (Бельгія).

17 вересня. Ейндховен. Стадіон «Філіпс». 30 000 глядачів.

Ми з вами, шановні прихильники українського футболу і київського «Динамо», пережили щасливий вечір. Радість, яку подарував співвітчизникам наш чудовий чемпіон, безмежна. Здобути блискучу, цілком заслужену перемогу на старті. Сподіваємося, що славний клуб робитиме нам такі чудові подарунки й надалі.

Пригадаймо хронологію подій цього матчу. Господарі не

кинулися стрімголов атакувати наші ворота. Либонь, вони тримали в пам'яті перекопаний перемогі динамівців у попередньому раунді. Особливо над «Брондбю» в Копенгагені. Та й те, що на чолі українського клубу знову видатний Валерій Лобановський, важко дуже багато. Футболісти ПСВ вирішили «не гнати катину». І намацували вразливі місця в нашій обороні ретельно і наполегливо.

Активний був правий крайній півзахисник Жейліко Петрович. Але що зону надійно перекривав Олександр Хахкевич, якого будь-якої миті могли бути підстрахувати партнери. Той самий Владислав Вацук або Юрій Дмитрулін. Зрозуміло, що в дебюті м'яч більше тримали господарі. Але і наші хлопці, грамотно ведучи оборону, без збентеження контратакували.

А на 19-й хвилині першу високу ноту у своїй блискучій партії взяв чи не найголовніший соліст динамівського злагодженого хору — Олександр Шовковський. Він Іонк «розстрілював» нашого воротаря зблизку. Але його реакція була бездоганна. Забігаючи наперед, скажемо, що київський голкіпер став справжнім героєм матчу. На останніх хвилинах поєдинку він творив диво.

Упевнений Олександр передався партнерам. І вони почали турбувати Роналда Ваттереуса. Сергій Ребров, Юрій Калитвинцев, Юрій Максимов переврали пильність голкіпера нідерландця. Так би мовити, пристроювалися.

А потім був штрафний у виконанні нашого капітана. І Максимов у суто англійському стилі забив чудовий гол голуюмо. Ставів спершу замір. А потім відгукнувся острівцем України — наші уболівальники, які притігли з командою. До речі, наших оточили поліцейські. Про всяк випадок. Нам розповіли, що на матчі ПСВ із «Аяксом» вбили уболівальника з Амстердама. Вбивцю досі не знайшли.

Після першого успіху українці не притислися до воріт. Однак роздратовані господарі кинулися на штурм. І, зрештою, зрівняли рахунок. Іонк знайшов шпарину в захисній стіні. Шовковський нічого не міг вдіяти. У таких випадках вина сповна на захисників.

Такої думки був і головний тренер національної збірної України Іожеф Сабо, з яким послідували під час перерви. А ще він сказав, що Андрій Шевченко в першому таймі

«пожалів» суперників, коли вискочив на простір із засідки. «Іншого разу він їм не подарує. Обов'язково заб'є. Адже нідерландці захищаються в ліжку», — резюмував Іожеф Іожефович. І мов у воду дивився. Коли йшла вже не перша хвилина, яку додав арбітр, Андрій блискуче скористався з відмінної передачі Дмитра Михайленка, який чудово вписався в ансамбль, вийшовши на заміну. Це був логічний підсумок дубово гідних суперників. Але тактика переможців, зрезисована Лобановським, виявилася гучнішою, раціональнішою, ніщою, переконливішою.

Утім, наша надія на успіх посилюлася значно раніше, коли вже на початку другого тайму Ребров з передачі Віталія Косовського головою холодною ногою влучив у ворота ПСВ. Це був шок для господарів. Від нього вони так і не готувалися. Хоча дуже старалися і мали кілька можливостей забити.

Після гри

Ми всі, мов іменники, зустрічали в прес-центрі головного режисера перемоги. Валерій Васильович сказав:

— Ми серйозно вивчали нашого суперника. Як, мабуть, і він нас. Старалися скористатися головними козирями. Зокрема, високими швидкостями. Звичайно, були помилки. Але команда виконала план, який став перед нею. Результат матчу міг би бути зовсім інший. Але святкувати мав той, хто зміг використати свої найліпші якості. І ще мало часу працюю з «Динамо». А для того, щоб створити конкурентоздатний колектив, потрібен час. От ми працюємо наполегливо. Кожен окремо і відзначитиму. Адже ми прагнемо колективних дій...

Безперечно, найшасливі-

шою людиною того вечора був президент ФК «Динамо» Григорій Суркіс:

— Сьогодні наша команда відбулася по-справжньому, — сказав він. — Вона змогла вистояти і показати гру високої якості, диктувати суперникові власну волю. Такого ми не бачили рік тому. Правильно каже Валерій Васильович: ми лише стоїмо на початку шляху до створення конкурентоздатної команди. Сьогодні її сила полягає в тому, що вона може, мов пружина, стискатися, а потім розпрямитися і завдати вражаючого удару. Безмежно щасливі. Але сйорфі не буде. Багато чого ще треба вчитися. Але головне, що «Динамо» (Київ) знову розправляє крила...

Радісні і збуджені, ми залишали Ейндховен. Потім був кількогодінний переїзд автобусами до бельгійського міста Отенде. З місцевого військового аеродрому українські літаки взяли курс на Батьківщину. А вона зустріла нас радісним сонячним ранком.

Олександр БІЛИК, Віталій СУДІЯ, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ейндховен—Київ.

Редакція «Голосу України» щиро вітає керівників ФК «Динамо» (Київ) за надану «оживість» нашим спеціальним кореспондентам побувати на матчі в Нідерландах.

Того вечора в Лізі чемпіонів відбулося чимало цікавого.

Група С — «Ньюкасл» (Англія) — «Барселона» (Іспанія). 3:2. 1:0 Аспріля, 22, з пенальті, 2:0 Аспріля, 31, 3:0 Аспріля, 49, 3:1 Луїс Енріке, 73, 3:2 Фігу, 89.

Динамо	В	Н	П	М	О
Ньюкасл	1	0	0	3	1
Барселона	1	0	0	3	2
ПСВ Ейндховен	0	0	1	2	0

Група А. «Галатасарай» (Туреччина) — «Боруссія» (Німеччина) 0:1. «Спарта» (Чехія) — «Парма» (Італія) 0:0. Група В. «Ювентус» (Італія) — «Фейєноорд» (Нідерланди) 5:1. «Копенгаген» (Данія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія) 0:3. Група D. «Олімпіакос» (Греція) — «Порту» (Португалія) 1:0. «Реал» (Іспанія, Мадрид) — «Росенборг» (Норвегія) 4:1. Група E. «Баварія» (Німеччина) — «Бенфіка» (Португалія) 2:0. «ПСЖ» (Франція) — «Гетеборг» (Швеція) 3:0. Група F. «Байер» (Німеччина) — «Льєрс» (Бельгія) 1:0. «Спортінг» (Португалія) — «Монако» (Франція) 3:0.

Шановні прихильники київського «Динамо»! Ті, за кого ви так щиро уболіваете, запрошують вас завтра о 14.00 на майдан Незалежності нашої столиці. Грави і тренери раді посилуватися з вами, відповісти на всі ваші запитання. Приходьте, будь ласка!

На знімках: церемонія відкриття матчів Ліги чемпіонів — завіли урочиста і хвилююча подія: Ейндховен — столиця імперії «Філіпс»; зірка українського футболу Олександр Заваров спеціально приїхав із Франції, де працює тренером, щоб пооблаштувати за рідне «Динамо».

За Кубок УЄФА

1/32 фіналу. Перші матчі.

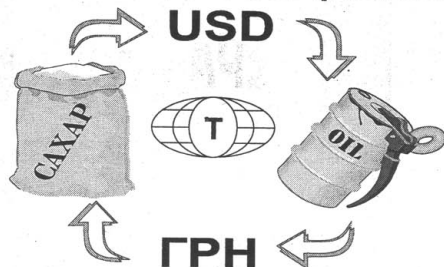
Група А. «Депортіво» (Іспанія) — «Осерр» (Франція). 1:2. «Зальцбург» (Австрія) — «Андерлехт» (Бельгія). 4:3. ПАОК (Греція) — «Арсенал» (Англія). 1:0. «Віслє» (Польща) — «Улінезе» (Італія). 1:0. Група В. «Аякс» (Нідерланди) — «Марібор» (Словенія). 1:1. «Ліон» (Франція) — «Брондбю» (Данія). 4:1. МПКК (Вірорус) — «Динамо» (Грузія, Тбілісі). 1:1. «Вальядолід» (Іспанія) — «Сконто» (Латвія). 2:0. Група С. «Віторія» (Португалія, Гімарайнш) — «Латіо» (Італія). 0:4. «Страсбург» (Франція) — «Рей-

нджерс» (Шотландія). 2:1. МТК (Угорщина) — «Аланія» (Росія). 3:0. «Шальке-04» (Німеччина) — «Хайлук» (Хорватія). 2:0.

Група D. «Бастія» (Франція) — «Бенфіка» (Португалія). 1:0. «Сьон» (Швейцарія) — «Спартак» (Росія). 0:1. «Берсепарош» (Угорщина, ОФІ) (Греція). 0:3. «Сампдорія» (Італія) — «Атлетік» (Іспанія, Більбао). 1:2. Група E. «Бордо» (Франція) — «Астон Вілла» (Англія). 0:0. «Стяуа» (Румунія) — «Фенербахче» (Туреччина). 0:0. «Ротор» (Росія) — «Ерєбру» (Швеція). 2:0. «Джазз» (Фінляндія) — «Мюнхен 1860» (Німеччина).

0:1. Група F. «Трабзонспор» (Туреччина) — «Бохум» (Німеччина). 2:1. «Кроация» (Хорватія) — «Грассхoppers» (Швейцарія). 4:4. «Вітесс» (Нідерланди) — «Брага» (Португалія). 2:1. «Рapid» (Австрія) — «Хапоель» (Ізраїль, Петах-Тиква). 1:0. Група G. «Інтер» (Італія) — «Ксамакс» (Швейцарія). 2:0. «Селтік» (Шотландія) — «Ліверпуль» (Англія). 2:2. «Мускрон» (Бельгія) — «Мец» (Франція). 0:2. «Твенте» (Нідерланди) — «Лестер» (Норвегія). 0:1. Група H. «Бейтас» (Ізраїль) — «Брюгге» (Бельгія). 2:1. «Атлетік» (Іспанія, Мадрид) — «Лестер» (Англія). 2:1. «Орхус» (Данія) — «Нант» (Франція). 2:2. «Кардифф» (Німеччина) — «Анортосіс» (Кіпр). 2:1.

ТРАНСЭНЕРГО ОСУЩЕСТВЛЯЕТ:

**ПОСТАВКУ НЕФТЕПРОДУКТОВ;
ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО ИНТЕРЕСОВ ЗА РУБЕЖОМ.**

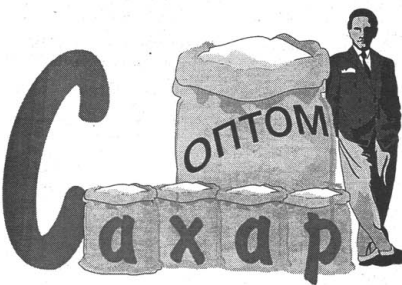
ЗАВОД	отпущено в сентябре			к отпуску в октябре		
	мазут М100	дизтопливо	бензин А76	мазут М100	дизтопливо	бензин А76
Полтава-сахар	2000	2940	540	2000	1000	1000
Винница-сахар	2000	880	720	2000	1660	1440
Житомир-сахар	5000	3800	2400	3000	1200	1000
Чернигов-сахар	3500	1520	900	1500	500	1100
Харьков-сахар	9000	15035	10465	18800	937	-
Пивдень-Кристалл	1000	360	0	500	160	180
ИТОГО	22500	24535	15025	27800	5457	4720

список ассоциаций приглашенных для заключения договоров

АССОЦИАЦИИ	мазут М100	дизтопливо	бензин А76
Киев-сахар	6000	4017	420
Полтава-сахар	2000	1490	360
Винница-сахар	7000	1160	600
Вольный-сахар	4500	720	0
ИТОГО	19500	7387	1380

**159 убыточных
сахарных заводов
согласно рейтинга
АКБ "УКРАИНА"
и ассоциации
сахарников
Украины
"Укрцукор"**

ОРГАНИЗАЦИЯ ЗАКУПАЕТ

**ДЛЯ ЭКСПОРТА — 530 USD/т,
ДЛЯ ВНУТРЕННЕГО РЫНКА — 370 USD/т;**

**А ТАКЖЕ: - ПОСТАВЛЯЕТ НЕФТЕПРОДУКТЫ;
- ПРЕДСТАВЛЯЕТ ИНТЕРЕСЫ САХАРО-
ПРОИЗВОДИТЕЛЕЙ ЗА РУБЕЖОМ.**

Компания "Трансэнерго" совместно
с американской компанией "Global Energy, Gas & Oil Co., Inc."
при содействии УО "Укрнефтепродукт":

* рассматривают наиболее привлекательные предложения сахарных заводов по переработке
свеклы урожая 1997 года на сахар-песок в обмен на мазут М100, дизельное топливо, бензин АИ-76
(Обменный коэффициент к тонне сахара: мазут М-100 4:1, дизель 1:7,1, бензин 1:6,1)

* обеспечивают свеклоперерабатывающие хозяйства дизельным и бензином в обмен на сахарную свеклу.
(Обменный коэффициент к тонне: дизель 1:5,9 свеклы, бензин 1:6,3 свеклы)

Рабочая группа Украинский сахар приглашает Вас к цивилизованному сотрудничеству!

**КОМПАНИЯ
ТРАНСЭНЕРГО**

Украина, 252010, Киев, ул. Январского Восстания, 11А,

ЗВОНИТЕ СЕГОДНЯ Бюро: 401, 405.

Тел. (044) 290-3751, 290-3353 Факс (044) 290-7259

Государственный арбитражный суд Луганской области по заявлениям Ленинской ГНА возбудил дела о банкротстве:

05/49-11/356 — МСП «Щедря» — Луганск, кв. Мирный, 16, р/с 001468354 в Луганском региональном управлении акционерно-коммерческого банка «Надра», МФО 304546;

05/92-10/866 — Луганское арендное шахтостроительное управление (ЛШАСУ) — Луганск, пер. Краснодонский, 2, р/с 2054296 в ОПЕРО акционерно-коммерческого банка «Проминвестбанк», МФО 304308;

05/86-11/716 — МЧП «Агропромснаб» — Луганск, ул. К. Маркса, 7, р/с 468005 в Луганском филиале акционерно-коммерческого банка «Украина», МФО 304621;

05/93-10/876 — ООО «Компания ЛТ-Авто» — Луганск, ул. Войкова, 33, р/с 467920 в Артемовском отделении Проминвестбанка, МФО 304386;

05/82-11/696 — ЧП «Новый свет» — Луганск, ул. 50 лет образования СССР, 22-б, к. 804, р/с 100468504 в Луганском филиале акционерно-коммерческого банка «Брокбизнесбанк», МФО 304632;

05/50-11/366 — МЧП «Тамарикс» — Луганск, ул. Ленина, 102-а, р/с 000468334 в ОПЕРО акционерно-коммерческого банка «Проминвестбанк», МФО 304308;

05/50-11/366 — МЧП «Укронтракт» —

Луганск, ул. Звейника, 146, кв. 54, р/с 002468496 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк», МФО 304795;

05/47-11/286 — ООО «Милс ЛТД» — Луганск, ул. Лучинарского, 336, кв. 32, р/с 001467508 в ОПЕРО областного управления Сбербанка, МФО 304665;

05/84-11/666 — ООО «Платан» — Луганск, ул. Почтовая, 2, р/с 467661 в Луганском региональном управлении акционерно-коммерческого банка «Надра», МФО 304546;

05/95-10/886 — ООО «Ориент-Луганск» — 8-й Лутугинский проезд, р/с 1467211 в ОПЕРО Луганского акционерно-коммерческого банка «Проминвестбанк», МФО 304308;

05/79-11/676 — ООО «Альянс-ЛТД» — Луганск, ул. Боронная, 9, р/с 9467892 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк», МФО 304795;

05/228-11/1716 — МЧП «Сайк» — Луганск, ул. Звейника, 142, кв. 15, р/с 468044 в Луганском филиале акционерно-коммерческого банка «Брокбизнесбанк», МФО 304632;

05/144-10/1286 — ООО «Вадар и Ко» — Луганск, ул. Челюскинцев, 92-а, р/с 1467514 в Ленинском отделении Укрсдоббанка, МФО 304364;

05/188-10/1636 — ООО «Дюк» — Лу-

ганск, 2-й Оборонный проезд, 5, р/с 002467468 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк», МФО 304795;

05/164-9/1366 — ЧП «Алесс» — Луганск, ул. Оборонная, 1-а, р/с 5468448 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк», МФО 304795;

05/159-11/1326 — ООО «Биота-8» — Луганск, ул. Советская, 45, кв. 5, р/с 000467526 в дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698;

05/87-12/756 — хозяйственная ассоциация «Лугансктуризм» — Луганск, ул. К. Маркса, 40, р/с 002609201 в дирекции АК Укрсдоббанка, МФО 304018;

05/86-12/766 — ООО «Каштан-95» — Луганск, ул. 4-я линия, 2-б, р/с 606824 в дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698;

05/88-12/776 — МЧП «Центр компьютерных игр» — Луганск, ул. Оборонная, 12-а, кв. 27, р/с 2468205 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк», МФО 304795;

05/158-10/1396 — МЧП «Инкрисавотранс» — Луганск, Линия железной дороги, 7-а, кв. 14, п/с 606950 в дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698;

05/160-10/1406 — ООО брокерская фир-

ма «Герда» — Луганск, кв. Шевченко, 38-б, р/с 467018 в дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698;

05/75-12/646 — ЗАО «Паскард» — Луганск, ул. Коцюбинского, 2, р/с 0001467320 в ЛФ КБ «Приватбанк», МФО 304795;

05/33-12/256 — дочернее предприятие «Оберг-Луганск» негосударственного пенсионного фонда «Оберг» — Луганск, ул. Советская, 62, р/с 1467177 в Луганской областной дирекции акционерного почтово-пенсионного банка «Авал»;

05/187-10/1626 — Украинско-российское акционерное общество закрытого типа «Олмет» — Луганск, ул. Оборонная, 9, р/с 001467635 в ОПЕРО АКБ «Проминвестбанк», МФО 304308;

05/157-11/1316 — Луганское государственное коммунальное предприятие «Свято» — Луганск, ул. К. Маркса, 92-а, р/с 000500506 в дирекции АКБ «Укрсдоббанк», МФО 304018;

05/158-11/1336 — частная научно-производственная коммерческая фирма «Эмрис» — Луганск, кв. Шевченко, 38-б, р/с 3468658 в дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульв. Пушкина, 34) возбуждено дело № 13-1/85 о банкротстве коллективного торгового производственного предприятия г. Часова-Яра (343440, Донецкая область, г. Часов-Яр, ул. Привокзальная, 2; р/с 263026 в Артемовском отделении Проминвестбанка, МФО 334583).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд м. Киева (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-а) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 15/137 про визнання ЛТД «Едельвейс-94» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Бориспільська, 3), розрахунковий рахунок 1467769 в Лівобережному відділенні АБ «Єнікс».

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд м. Киева (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-а) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 15/136 про визнання ЛТД «Більярд-центр» ЛТД «Золотий шар» банкрутом (юридична адреса: м. Київ-660, о. Передмісся Слобідка), розрахунковий рахунок № 2467438 в Лівобережному відділенні АБ «Єнікс».

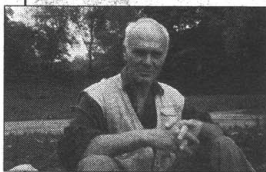
Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Львівської області (290010, Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Наталья» (293760, Борислав Львівської області, вул. Ковалів, 26/54; р/р 468303 у Бориславському відділенні Ощадбанку).

Претензії кредиторів суд приймає протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ГОЛОС УКРАЇНИ 19 вересня 1997 року. № 176 (167)

Портрет

Тремтливі інтонації
суворого монументаліста

Обманлива думка, що характеризувати людину, яка встигла багато зробити, легше, аніж новачка, який вступає в життя. (Ось скільки пережив, натворив, добився!). Пройдись долею, не мудруючи, констатуй факти — і місткий матеріал готовий.

Киянин Володимир Ісупов. Ім'я в мистецтві відоме. Голова клану Ісупових (усі — художники, всі — талановиті й знамениті). Його затишка, повна книжок і сповнена музичною майстерністю на Лютеранській — місце багаторічного паломництва друзів, знайомих, шанувальників. Про нього варто знати. Що тут ще додати? Ось вона, обманлива легкість...

Через півтора року Ісупову виповниться 60. Важко передбачити, як зустріне ювілей ця скромна і, попри життя, що вирине навколо, досить замкнута, автономна людина. Навпевне, цього дня, крім своїх вітань, з'являться нові статті у

спеціальних журналах з репродукціями його, відзначених високим професіоналізмом, робіт. А їх у художника феноменальної працездатності — безліч.

Позаду — студії живопису в Одеському художньому училищі, потім — у Київській академії мистецтв, після закінчення якої двадцять років відданю монументальним роботам. Згодом їх розкидало по величезній території колишнього Союзу. Десятки, а може й сотні квадратних метрів мозаїки, кераміки, розпису. Довгі роки чекало змоги висловитися те тихе й тремтливие, що є суттю зовні суворого Ісупова.

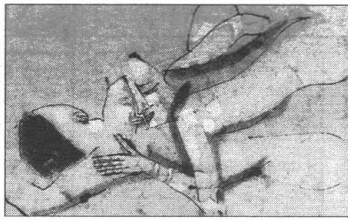
Передусім, станкова кераміка (виставки в Україні, Чехії, Австралії, США), а з 1990 року — графіка. За своїм першим признанням цей вид мистецтва — інтимний, що вимагає до себе неперехову уваги, спликування тет-а-тет.

Тому, мабуть, так швидко і збіглося ісуповське поетаме та специфічна мова графіки. Вибравши її, художник знайшов неповторну інтонацію.

за якою його сьогодні впізнають у різних кінцях планети. Крім власної інтонації, він має ще одну, дуже важливу для мистецтва якості, — почуття міри. Це почуття дає йому напрям ліній, співвідношення тонів, обсягів, яким. Саме воно дає змогу Володимирові Ісупову утримувати рівновагу, балансувати на такій делікатній темі, як еротика. При цьому, не вдаючись до вульгарності та порнографії.

Його еротичні прелюдії присвячено пошукам гармонії, своєї і тільки своєї половинки. 29 таких робіт представлено на персональній виставці «1/2 плюс 1/2» в галереї «Акварель».

Надія ВЕРОВЕНКО.
На знімках: Володимир Ісупов; робота з його виставки.

Про те, що було і буде

Фарби благодійності

22 картини місцевих художників передано до Донецького обласного шпиталю ветеранів війни, розташованого в м. Мар'їнка. Благодійний крок, зроблений миттями напередодні чергової річниці звільнення Донбасу, поклав початок створенню у ветеранському лікувальному закладі власної галереї.

Ліна КУЦЬ.

Донецьк.

«Нове мистецтво»

проти синдрому безвісті

Чотири київські команди: «Заратустра», «Над землею», «Пірата бенді», джаз-група без назви, а також львівська художниця Ганна Куц (об'єднання «Майстерня мистецтва») стали об'єктами першої акції центру «Нове мистецтво», покликаною підтримувати молоді, але ще не відомі широкому загалу таланти. У «наполеонівських» планах центру створення постійно діючого «клубу за інтересами», де мали б змогу відтворювати в житті різноманітні творчі проекти, а то й просто спілкуватися представники музичних, художніх, літературних кіл країни та вітчизняних масмедіа.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Хористи з Вінниці
зворушили Папу та Італію

«Третім потрійним останніх десятиріч» назвав президент Італійської провінції Авелліно дон Анжело виступ Вінницького камерного хору, який переміг на міжнародному фестивалі камерної музики в Італії.

Вінницький хор під орудою народного артиста України професора Віталія Газизського єдиний з учасників фестивалю отримав запрошення виступити у Ватикані. Півтори години на площі біля собору святого Петра мистецьких колективів з України виконували духовні пісні під час проповідей й звернення з посланням миру до паломників світу Папи Івана Павла II, котрий благає хористів та ще й сфотографувався з ними.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Полотна із «степовими текстами»

Виставка молодих митців Миколаєва відкрилася в галереї обласної організації Спілки художників України. Уже сама її назва — «Степові тексти» — свідчить про тематику представлених робіт. Близькі серцю південноукраїнські мотиви, красу Причорномор'я виразили пензлем Олексій Маркитан, Гіор Матвіїв, Віктор Покладенко, Яків Булавицький, Юлія і Владислав Гур'єви... Відвізитувати перед земляками мольов наважилася літня того, як із небажним успіхом показала «Степові тексти» в сусідньому Херсоні.

Миколаїв.

Георгій ВОРОТНЮК.

Фестиваль імені маестро

25 вересня у залі КДМУ ім. Р. Глієра розпочнеться IV Київський благодійний фестиваль фортепіанної та камерної музики пам'яті Регіни та Володимира Горюхових. У його семиденний програмі — концерти талановитих музикантів, лауреатів національних та міжнародних конкурсів. Зокрема, I та II Міжнародних конкурсів юних піаністів пам'яті Володимира Горюхових.

Започаткований 1994 року, фестиваль зобов'язаний своїм народженням видатному українському піаністу, лауреату національних та міжнародних конкурсів, професору Олександрю Снегирьову, який свого часу був учнем сестри славного піаніста — Регіни Горюхової.

На фото: маестро В. Горюхов.

Погода на вихідні

20—21 вересня в Україні пройнуть короткочасні дощі, місцями грози. Вітер західний, 7—12 м/с, поривчастий. Температура вночі 7—12, вдень — 13—18 градусів тепла, на півдні — до 24 градусів.

На Київщині 20 вересня короткочасні дощі, місцями грози. Вітер західний, 7—12 м/с. Температура вночі 6—11, вдень 13—18 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

Астрологічний прогноз

на 22—28 вересня

Наступний тиждень сприятливіший для завершення раніше розпочатих справ, з новими — краще зачекати. На початку тижня імовірно виникнення напружених ситуацій, емоційних хвилювань, особливо у вівторок, 23 вересня. Давати й брати в борг краще у тих, з ким ви не перебуваєте в дружніх стосунках.

ОВЕН (21.03 — 20.04). Намагайтеся скористатися своєю перевагою — швидкодію дій. Але тільки в тому разі, якщо ваші рішення продумані, а не продиктовані емоціями, особливо стосовно вашого чоловіка. Найкращі дні для вас — п'ятниця й субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 — 20.05). Шукайте компромісні рішення щодо ваших ділових партнерів. Не чекайте розвитку дрібних конфліктів. У ваших інтересах мати підтримку в усіх своїх справах.

БЛИЗНЮКИ (21.05 — 21.06). Для вас починається веселий період. Обійняти піти вгору справи. Цілком необхідно, щоб ваші рішення були практичні і не відірвані від реальності.

РАК (22.06 — 21.07). Середі чотирьох — найсприятливіший день. Якщо ви бізнесмен, то реклами ваших товарів протягом цього і наступного тижнів обіцяє непогані прибутки.

ЛЕВ (22.07 — 22.08). З тим, хто йтиму на повідку свого бажань, можуть трапитися різні несприятливості. Продумані рішення, що ґрунтуються на логічному аналізі подій, навпаки, обіцяють непогані доходи. Намагайтеся використовувати всі джерела інформації.

ДІВА (23.08 — 22.09). Тиждень сприятливий для абсолютної більшості Дів, отож будь-яка активність допоможе вам розв'язати свої проблеми. Не прилягайте одній справі надто багато часу, частіше переконуйтеся.

ТЕРЕЗИ (23.09 — 22.10). З п'ятниці для вас розпочинається винятково сприятливий період. Доходи мають підвищитися, а проведення часу стане приємнішим. Не варто підганяти події, усе саме вирішиться найкращим чином.

СКОРПІОН (23.10 — 21.11). Для вас настав час здійснення бажань. Найсприятливіші дні — серeda і четвер. Частіше радьтеся з друзями, які старші від вас за віком.

СТРИЛЕЦЬ (22.11 — 21.12). Спроби добути інформацію, що цікавить вас, можуть виявитися марними або зашкодити вашій репутації. Вдавайтеся до заходів на покриття і однодумців у задуманих справах.

КОЗЕРІГ (22.12 — 20.01). Продумайте варіанти розширення масштабів вашої діяльності — ви можете знайти несподівано вдаль рішення. Дійте лише в тому разі, якщо вам поталанить знайти чиясь підтримку, в тому числі й фінансову. Не варто цілком поклатися тільки на власні сили.

ВОДОЛІЙ (21.01 — 19.02). Розрахунок на підвищення доходів на цьому тижні може виявитися дещо передчасним. Наберіться більше терпіння і не квапте подій. Удача можлива, але має сама знайти вас. Чим більше ви розмислюватимете над своїми проблемами, тим більше чіпкітимете до себе.

РИБИ (20.02 — 20.03). Для вас сприятлива середина тижня. Здійсниться багато ваших бажань, і ваш партнер відіграє в цьому не останню роль. На початку і наприкінці тижня можливе деяке погіршення самопочуття Риб, які захворіли. Велике значення матиме ваше вміння уникати стресових ситуацій.

Афіша вихідних днів

Київ

Національний драмтеатр імені Івана Франка: субота — М. Кропивницький «Українські воведьві, або Вип'ємо та подем!» (Провідні аспекти анекдоти за комедіями «На рунах» та «По ревізії»); неділя — казка «Стережись лезва Ярослава Стельмаха» (о 12 год.); ком.-опера «Біла ворона» Ю. Рибчинського.

Театр драми і комедій: субота — музична казка «Каприз принцеси» Савелія Ципіна (о 12 год.), Ніколом Маківеллі «Комедія о прелесті грека» (за п'єсою «Мандрягатора»; неділя — романтична легенда для дітей «Непобедимий меч» Гайана Тамари Габбе (о 12 год.); комінна вистава за 6 новелами Лідії Пранделло «Немовні вина... или 70 оборотов» (о 15 год.), малий театр, фарс «Майн Каміф» Дьєрль Таборі.

Театр на Подолі: субота — комедія-детектив В. Станіслава «Опера Мафіозо»; неділя — водевіль «Зумй за хвист спіймати бісєнятка» Т. Івашенка.

Молодий театр: субота — комедія «Автобус» С. Стратієва (мала сцена); неділя — Юрій Шербак «Стіна»: Сповідь княгині Варвари Рєпніної на теми її дивних стосунків з класичним художником Імператорської Академії художеств паном Тарасом Шевченком (мала сцена).

Початок вистав о 19 год.

Одеса

Академічний театр опери і балету: субота — опера «Севільський цирюльник» Дж. Россіні (о 18 год.); неділя — балет «Лікар Ай-боліт» І. Морозова (о 12 год.), опера «Трубадур» Дж. Верді (о 18 год.).

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди підлягає позиції авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1234567890. Зам. 0311176.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 445-62-62.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.